

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDÅN

FURSTINNAN
BISMARCK
f. TENGBOM

*i engelsk hov-
dräkt*

SOLKITTELN VID ETNAS
FOT

av ALMA SÖDERHJELM

+

DAMER SOM MAN VÄLJER PÅ

av

ESKIL SUNDSTRÖM

+

EN SKOLDAG PÅ AVSKRIVNING

Aktuell enquête

+

SOMMAR-
MODER

✦

DEN NYTTIGA
SIDAN

I DETTA N:R.

K R Ö N I K A

OM FÅR OCH GETTER OCH BROTTET FRAMFÖR ALLA BROTT

MAN KAN IKKE TJENE ALLE TIL Tak, är ett ord som jag (reservation för stavningen!) en gång såg över dörren till en dansk konstutställning.

Det är ett utomordentligt vist ord och borde behållas i minnet av alla dem, som ha något att göra med den stora allmänheten. På så vis undviks både servilitet och brutalitet och all slags dumhet. Ty det är rasande lätt att räkna fel, när man överger sitt samvetes väg och istället försöker tjäna andra till tack.

Då händer det, att man är otrevlig mot en viss typ människor, utan att dem, man vill smickra och vara charmant mot, alls uppskattar ens ansträngningar!

Det händer inte så sällan att t. ex. restauranthavare, av omsorg för önskvärda gästers trevnad, begå taktlösheter mot dem som icke önskvärda ansedd, med resultat att all trevnad försvinner. Vem har inte bevittnat ingripande av personal, som, på högre befallning, hårdhänt bevisat besökare att de icke äro önskvärda? Och vem har inte i en massa fall funnit detta ingripande skäligen malplacerat?

Nu har en herre, av omtanke för sina gäster, (för sina eventuellt blivande amerikanska gäster?) nekat servering av mjölk på sin restaurang åt några negrer. Det har blivit en storm kring detta nekade mjölkglas. Det enda som förvånar en är, att en människa kan ha så liten psykologisk blick, att han ett ögonblick kunde tro att han på sådant vis tjänade någon till tack.

Det är svenskens kanske största förtjänst att han inte tål (andras?) översitteri. Om en institution, restaurang eller annan, håller sig med temperament och spontanitet och inte bara med tryckta formler och regler, så bör den därför i eget intresse ha förmåga att avlyssna folklynnnet. Att neka att servera ett par svart-hyade främlingar, därav en ett litet barn, är ganska intelligensfritt i ett land, som älskar främlingar och skryter över sin gästfrihet. Det har också blivit ett rabalder.

En rundfråga till några av våra största restauranter har givit till svar, att man alls inte varken nu eller framdeles — utställningssommaren — kommer att följa Brända Tomtens exempel. Man tar emot alla gäster, förutsatt att de uppträda hyfsat. Med undantag av — här skulle jag vilja kursivera! — menige man i uniform och uniformerad tjänstepersonal av lägre grad i statens eller stadens tjänst.

Har herrskapet nånsin hört på maken! Det är till att hedra fosterlandsförsvararna! Och det är till att vara demokratisk!

"På en del restauranter har det till och med hänt att man avvisat studentbeväringar, men detta torde vara mindre vanligt."

Se där ja! Det är således alldeles tydligt, att uniformen som sådan är illa sedd. Studentsnörena kunna vara i någon mån förmildrande omständighet. Men inte så säkert. Fosterlandsförsvararna äro i alla fall ett misstänkt släkte. Jämställda med folk med dåligt ölsinne eller alltför dåliga kläder.

Kragen? Den var förr den klippta på vilken många stolta skepp strandade. Nu, i spor-

tens tidevarv, är, tror jag, inte kragen det absolut avgörande. Vi ha blivit mera frisinna: nu är det uniformen som är det avgörande strecket! Men när inte militärerna bråka, vi skulle jag?

The colour line är emellertid ett streck som vi ska be att få slippa importera.

*

Ungdomsbrottslighet — jag har alltid ryggt för det ordet. Och jag har alltid förvånat mig över, hur hastigt och lustigt vuxna människor av ordinär typ döma, då det gäller barn.

Ett barn stjal. Det är alltså en tjuv. En tjuv skall utstötas ur ett välordnat samhälle och från hederliga människors umgänge. Alltså ut med barnet! Relegering.

Varefter barnet, den helt unga människan, inför den omgivning, som är hennes hela värld, är stämplad som tjuv. Varefter man förvånar sig om barnet blir misslyckat.

Barnet kan inte, efter undergången straff, resa sin väg till ett annat land, rehabilitera sig och komma igen, med återvunnen aktning. Barnet får gå där, föräldrarna gråter över det, kamraterna peka och viska: *se tjuven*. Skolan har spytt ut det.

På så vis anser man att man leder barnet in på rätta vägar. Genom att beröva det all självaktning!

Därför hälsar jag med glädje den nya tidens forskningar, som klarlagt, att puberteten kännetecknas av ett oklart psyke, av dunkla drifter, av äventyrlystnad och av psykisk brist på balans. Vilket allt givetvis kan slå över i gärningar, vilkas innebörd och moraliska konsekvenser gärningsmannen ej kan bedöma.

Pojkarna kunna i den åldern taga sig till ungefär vad som helst, säger folkskoleinspektören d:r Nordlund. Därför skall deras "brott" behandlas såsom begångna under ett tillstånd, då full tillräknelighet icke föreligger.

En för mig okänd mor ringde till mig härom dagen. Gråtande bad hon om råd: Hennes tolvåriga son hade stulit. Några småsaker i ett varuhus. Hon hade hittat dem i hans ficka och han hade erkänt.

Hennes gosse, som hon trott så välartad, en tjuv! Vad skulle hon göra?

Vad säger han själv?

Å, han bara gråter. På tre da'r bara gråter han och bedyrar, att han aldrig skall göra så mer. Men jag säger honom, som det är: hur skall jag någonsin mer kunna lita på dig, säger jag. Kan man stjäla en gång kan man stjäla fler. O, o, o, vad ska jag göra!! Och modern grät än värre.

Fortsätt som Ni börjat, sade jag, och ni gör pojken till tjuv. Fortsätt med edra dumheter, och ni får skylla er själva, om det går galet med er son.

Hennes förvåning var oerhörd. Skall man då inte vara sträng i allvarliga fall? Kan något vara allvarligare än detta. Stöld.

Att ta varor i en affär, är stöld, det är intet tvivel om den saken. Men att ett barn som begått en stöld är en tjuv, det skall jag och,

gudskelov, nu också vetenskapen be att få inlägga ett veto mot.

Och ännu ett veto: inte ens en tjuv skall behandlas som en tjuv. Om man inte vill, att han skall förbli en tjuv.

Man skall åtminstone först försöka att upplysa en brottsling. Få honom att förstå sitt fall, att se det i rätt belysning. Inte sätta en förstörande strålkastare på det, göra det till något himmelskriande. Och så kanske samtidigt beröva delinkventen all självaktning, all ambition. Stämpla honom med brottslingsstämpel och se'n begära, att han skall strida mot den brottslighet, som man utmålat som något förskräckligt!

Samhället har för övrigt, i de besuttnes intresse, gjort stölden till brottet framför andra. Ja, i forna tider, då polisövervakningen var mindre effektiv, till ett brott mer straffvärt än dråp eller t. o. m. mord.

Grymhet, översitteri, bakdanteri, är i mitt tycke lika svåra brott som tjuvnad. Men vad de dömas mildt!

Att stjäla sin nästas goda namn och rykte, för att inte tala om att stjäla en godtrogen kvinnas "oskuld", anses fullt *comme-il-faut*. Dock föredrar jag, uppriktigt sagt, att nån berövar mig t. o. m. mina oskattbara juveler än att man knycker från mig ovan antydda goda saker. Så det.

*

Det går väl an att vara född, vilket årtal det än är, men att fira födelsedagen ihop med adertonhundraånting års män, det måste vara ansträngande!

Jag ser just om en sådan middag som celebrerades under högtidliga former. Sen gästerna hälsats välkomna talades för fosterlandet, för föreningen, för ordföranden, för högtidsdagen, för de olika styrelsemedlemmarna, för kamratskapet, för kvinnan, för styrelsen och sångarna, för styrelsen igen, för förbrödringen, för styrelsen och mera bemärkta medlemmar. Allt av olika talare och i olika omgångar. Summa tolv tal.

Det bara förvånar mig, att ingen steg upp och talade för *mataron*. Hade jag varit med, skulle jag stått upp redan vid smörgåsbordet och hållit tal för matro, mot ideliga avbrott och kall mat.

Finns det något rysligare än detta specifikt svenska, att en gubbe står upp mitt i maten och äskar ljud och tystnad? Och tvingar sig till ett helt hungrigt bordssällsams uppmärksamhet i sju lång och tu lång, mens maten kallnar på tallrikarna? En gubbe, vad säger jag? Den ena gubben efter den andra i mer eller mindre spirituella anföranden. (Det är väl inte illasinnat att påstå *oftast mindre?*)

Vagabonde

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

EXAMEN

EN SKOLDAG PÅ AVSKRIVNING

EXAMENS VARA ELLER INTE VARA DISKUTERAS.

ATT SKOLAVSLUTNINGARNA VID terminsluten stå i ett ljus och glatt skimmer för lärare och elever behöver man inte vara psykolog för att förstå. I själva ordet avslutning ligger något lugnande och vänligt. Avslutningsstämningen, som kryper in på en när man tänker tillbaka på sin skoltid, är sammansatt av brokiga synintryck, sjömanskragar och vattenbenor och konfirmationskostymer, och konstanta hörselintryck, rektors valda ord och stråkorkestern och surret i korridorerna. Och över det hela suset av frihetens vind i flaggan som smällde mot stängen i solskenet.

Till hörselintrycken hör även ekot av ens egen späda röst, som tveksamt eller djärvt sade grodornas mångfald under examenstimarna, och till synintrycken hör mammorna i rävboor och hattfjädrar och papporna med käppen mellan knäna och vaksamhet i ögonen runt väggarna. Men intrycket förblir inte lika idylliskt, ju längre upp i klasserna man tänker sig. De stolta känslor, som den kortbyxade och av idog tvättning rosige unge mannen erfor vid att få blotta sina talanger inför vuxen publik, förbyttes så småningom till en generad känsla av att hålla på med något i grunden ganska onödigt och konstruerat. För både lärare och adepter blev det något litet av cirkus över hela föreställningen med dessa förberedda frågor och ideligen smällande dörrar.

Ting, som blott för ett tiotal år sedan kunde tolereras trots sin egenskap av onödiga eller traditionsbetonade företeelser, måste i våra yttersta dagar ses på ett annat sätt. Till dem hör skolexamen. Tiden är så full av nödvändigt och ofrånkomligt, att varje tidsödande påhitt utan giltig motivering måste skärskådas och dömas. En lärare och en skolpojke av årets modell har ingen tid över till sysselsättningar vilkas berättigande är omtvistligt.

För att utrona, om det finns någon verklig opinion bakom de sporadiska anmärkningar mot denna kvarleva från gamla tider, som då och då dyka upp, har Idun vänt sig till ett antal auktoriteter i ämnet, lärare och föräldrar.

Den nya skolreformen tycker inte om examensväsendet och redan i år har en del läroverk i landet avskaffat examensdagen och ersatt den med högtidlig avslutning enligt samma system som i flickskolorna. Händelsen diskuteras här i några uttalanden för Idun av pedagoger och föräldrar.

Förr — inte nu.

Lektor *Hjalmar Alving* svarar med ett avgjort förkastande av institutionen:

— Den, som gick i skola i en svensk landsortsstad för 30 eller 40 år sen, minns examensdagarna som högtidsdagar av ett särskilt slag. Att något ovanligt var på färde, märktes redan på gatulivet, där inslaget av mörklädda föräldrapar från landet var påfallande. Det var kontraktsprostar och kyrkoherdar, patroner och länsmän, med sina fruar, som långsamt stegade över kullerstenarna i den gassande junisolen upp till läroverks-huset, där deras son eller söner i dag skulle visa de mogna frukterna av årets skörd. I skolans trånga korridorer och klassrum voro trängseln och hettan betydande, och än värre blev det under själva avslutningsakten, då biskopen själv höll sitt stora tal.

Att åtskilligt skulle kunnat invändas mot dessa högtidligheter är otvivelaktigt, men en sak är säker: de voro dock högtidligheter. För föräldrarna var denna stadsresa från ofta avlägsna socknar på landet en betydande angelägenhet, och jag minns livligt, att vi pojkar motsågo den offentliga uppvisningen icke utan spänning.

Det är dessa två förutsättningar, som i så hög grad saknas i en stad som Stockholm och i en tid som vår. De, som visa intresse för särskilt gymnasisternas kunskapsprov, äro förtärodesvis skolans nybakade studenter och gymnasisternas mer eller mindre väluppfostrade flickbekanta, och intetdera intresset är ägnat att bidra till skolavslutningens allvar och solennitet.

Därför vore det i hög grad tidsenligt, om dessa avslutningsförhör avskaffades, så som i allmänhet redan skett i de privata skolorna. Den högtidliga slutakten bör däremot både bibehållas och ytterligare utbyggas. Och

utbyggandet bör ske i den riktningen, att skolexamen själv får framträda och visa vad den duger till."

Gärna elevuppvisning men inte examen.

Att examen främst skall ge ungdomarna möjligheter att manifesteras egna talanger är även rektor *Carl Svedelius* huvudsakliga syn på saken.

— I min skola, *Norra Real*, ändrade jag på min tid examina från allmänna svävande förhör till något mera likt uppvisningar. Med litet god vilja kan rektor ordna examensämnen så, att blott de ämnen förekomma, där eleverna själva kunna ordna hela examen, göra experiment i fysik och kemi, deklamera på svenskan, hålla föredrag på historien och leda förhöret i språken.

Det väsentliga tycker jag är, att avslutningen blir en fest, läsåret får inte sluta i matthetens och slapphetens tecken. Och det festligaste för en skolpojke och hans pappa och mamma är ändå att pojken själv får uppträda och dokumentera sin förmåga på något område, antingen han nu kan klara ett fiolsolo i bönsalen eller ett kemiexperiment bland lågor och retorter. Det blir spännande för båda parter och — ja, så slipper jag själv göra något utan får sitta i ett hörn och se på.

En hel vecka med föräldravisiter.

— Han är som alla pojkar, säger ingenting utan larvar beskedligt iväg, förklarar unge herr *Branting-Westerståhls* mamma vid tal om pojkarnas egen eventuella syn på saken.

Så motståndet mot examensinstitutionen kommer nog knappast från de direkta offerren. Men indirekt äro ju även lärarna offer för denna kvarleva från gamla dagar, och skulle något ändras så vore det väl främst av det skälet: lärarna ha mer än nog att göra ändå utan dessa extra dagar av ganska mycket besvär. Man vill faktiskt ogärna gå dit och besvara, vill man ha något sagt så finns det ju föräldradagar. Alltså: är det till besvär för lärarna så skall hela institutionen bort.

— Något reformförslag?

— I så fall som vi hade det på min tid i Franska skolan. Där hade vi en hel vecka, då

Ill. G. Chatham.

(Forts. sid. 651.)

Tomtens Skurpulver

gör
köket
till

Husmoderns stolthet

Utsikt mot Etna.

JAG HAR ALDRIG I MITT LIV PÅ samma plats sett så många gråhårsdamer samlade som i Taormina. Här vimla alla berg och backar, alla hotell och promenader av gamla damer med samma gråvita stripor, som sticka ut under de oundgängliga Taorminahattarna, vilkas högst påfallande kulörer dessutom äro ägnade att väcka uppmärksamhet. Många av dessa gamla sitta i backarna framför ett staffli eller fästa i en liten skissbok i famnen dragen av det sköna de se för att medtaga det till sina långväga hemorter, andra sticka strumpa, sy eller läsa. De flesta göra emellertid ingenting. De bara har slagit sig ner någonstades på en stenmur, en tuva eller en bänk och förefalla att stilla avvakta det ögonblick, då Gud skall göra ett underverk med dem till ungdom och hälsa.

Naturligtvis finns det här också unga sköna damer, unga män och framför allt massor av gråhårsdamer. Men med män och unga sköna damer är det ju så lyckligt, att man ser dem med glädje och jämnmod och därför kanske mindre uppmärksammar dem. Och de gamla herrarna åter ha ju vanligen inte så iögonenfallande chevelyrer, när de kommit så långt att de skaffat sig grå hår! En den mest rörande anblick erbjuder de många gamla par, som — ofta uppenbart inte under 70 till 75 år — tillsammans streta upp i höga skyn till det gamla fästet Castello Taormina, eller en annan topp på vars tinnar den pittoreska byn Mola är byggd. Det går långsamt fram, uppför de hisnande höjderna, med många vilopunkter. Men det går ändå fram.

Förklaringen till denna invasion av åldringar är inte svår att finna. Taormina är den verkliga rekonstruktionsorten. Här blir man ung på nytt utan några operationer och diagnoser. Taormina är en solkittel, den som dopas ner i den kan helt enkelt inte undgå att dyka upp minst tio år yngre. "Man brukar sova gott här" yttrade en ortsbo flärdlöst. Men "gott" är kanske inte ordet. Ty man vet inte av att man har någon sömn. Sömn är här ett tillstånd. Var man lägger ner sitt huvud, på en "blomsterklädd kulle", i en vilstol eller i sin "egen" säng, känns det som om en osynlig hand strödde någon främmande och ljuvlig myrrhablandad eter över en, och såmedelst förflyttade en på blå moln upp mot soliga

rymder. En internationell sed bjuder ju, att det skall vara tyst på hotellet vid 10-tiden på kvällarna. Men här behövs ingen överenskommelse. Man hör inte ett ljud efter kl. 10. Om det nu sedan beror på de andras sömn eller ens egen, kan kanske lämnas osagt. Välsignad sol och välsignad luft bilda tillsammans en sömndryck som är av ofelbarare verkan än alla på -in slutande patentpulver i världen!

Jag har kallat Taormina en solkittel, därför att man här känner sig liksom nersänkt i ett ihållande solbad. Denna ort är nämligen — förutom i öster och sydost, där havet breder ut sin blå yta och med ett generöst och lugnt hjärtas taktfasta slag slår mot en kust, som skurits av dess vatten till de skönast formade bukter och vikar — omgiven av höjder och berg, vilka äro så massiva, att man har intrycket att de kunde skydda en för bra mycket värre ting än väder och vind. Ja, de riktigt böja sig framåt för att ordentligt sluta sig om en och hägna en. Klimatet här är alldeles särskilt torrt för att vara ett havsklimat i Södern, mötet mellan hav och sol på kvällarna alstrar nämligen så gott som ingen fuktighet. Man har i varje ögonblick den bestämda förnimmelsen, att man inandas ett jättemått av hälsa.

Sicilien har många olika ansikten. Främst är det tvenne, som präglar sig i ens medvetande och minne. Å ena sidan har man det landskap som man ser så mycket av i det inre av Sicilien, ökenödsligt och ökenmäktigt, med böljande berg, som verka likformiga vågor i ett stort hav, med samma kaktusbuskar vid vägarna, samma klungor av oliver eller eukalyptusträd kring stationssamhällena eller någon enstaka övergiven gård vid vägen, samt med många mils mellanrum en stad eller en by uppe på tinnarna av det högsta berget. Men närmar man sig kusterna, isynnerhet den östra och norra, då får man skåda ett helt annat Sicilien. Man ilar förbi orangedungar och citronfält, växtligheten blir påtagligt mer brokig och varierande, bergen bli mer individuella och tränga sig närmare inpå oss och de täta människoboningarna, byarna och städerna vittna osökt om att man avlägsnat sig från Afrika och kommit närmare Europa.

Taormina presenterar för oss detta andra ansikte kanske mer ohöljt än någon annan ort.

SOLKITTELN

ETT BESÖK I TAORMINA

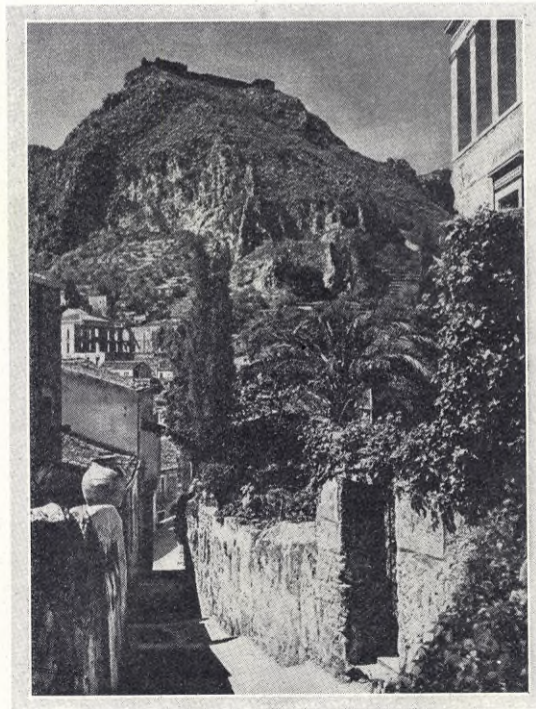
Av

Alma Höderlind

Ville man ge en beteckning för dess yttre skepnad, så inställer sig osökt ett banalt ord: *pittoreskt*. Men därmed är i alla fall intet sagt. Ty det landskap, som här på en helt liten fläck breder ut sig inför ens ögon, är så fantastiskt vackert, så makalöst tillsnitsat att det överhuvud inte kan falla under någon generell kategori, enastående.

Mitt i kitteln ligger den lilla staden, som har endast cirka 4,000 invånare, i alla fall en förvånansvärt stor numerär i förhållande till dess omfång och typ för övrigt. Det stycke landsväg, vilket löper genom densamma och utgör den enda gatan är även den enda jämna väg, som överhuvud finnes här. I likhet med otaliga av sina medsystrar bär den namnet Corso Umberto. De övriga gatorna utgöras av ålderdomliga trappor med mer eller mindre omöjliga steg, nertrampade genom sekler, så att de formligen bukta sig i mitten. Här i dessa trappor och avsatser mellan de uråldriga stadsmurarna utspelas det dagliga livet, här tvättar man sina getter, sköljer sin sallat, klär sina ungar och handlar sig till sardiner och en dag ved. Jag fick vara vittne till en typisk vedförsäljning. En hög av torra kvistar på en liten kärra, förspänd med en åsna. En karl med ett betsmän, omringad av tre skrikande käringar samt en bannande manlig individ, högtidligt vägande ut en liten del av det inte alltför grandiosa lasset, under högljud miss-tänksamhet från köparnas sida, vilka samtliga stodo böjda över lodet för kontrollens skull!

Branta höja sig bergen med sina vilda utsprång och krön, brant stupar marken strax nedanom stadens huvudgata ner mot havet

Gatuparti från Taormina.

Drick **Champis**

överallt —
men begär
det kallt!

RING bryggerier och vattenfabriker.

Naturligt alkaliskt
RAMLÖSA-VATTEN

Tappat direkt från källan.

Förnämsta bords- och hälsovatten.

Erhålles överallt i vårt land.

H. K. H. Kron-
prinsens hovlev.

V I D E T N A

Taormina på Sicilien är en liten stad, dit turister alltmera börja söka sig från världens alla hörn — och vem skulle inte vilja göra detsamma, när man läser professor Alma Söderhjems entusiastiska, roande och lärrika skildring av den underbara "solkitteln"!

Grekiska teatern i Taormina.

och Ciardini, Taorminas alter ego. Det är en långsträckt by, där järnvägsstationen finnes och vars främsta historiska minne är av modernt datum; det var från bukten här som Garibaldi 1860 inskeppade sig för att landstiga i Calabrien. Vägarna dit ner äro kantade av hotell, medan andra sådana äro inrymda i gamla hus i själva staden. Det ofta omtalade San Domenico, som är inrymt i ett kloster och rår om en väl bibehållen klostergård och en gammal klosterkyrka med tavlor och mosaiker, bönpallar, biktstolar och altarskåp, är det märkligaste av dessa, — om än ett par moderna hotell genom läge och komfort kunna för längre vistelse vara mer tilltalande. Staden har kvar mycket av sin åldriga prägel, med sina härliga murar och kyrkor, och med sitt dystra kastell uppe på krönet. Däruppifrån är utsikten stolt och mäktig, och jag förenar mig med en landsmaninna, som lika sant som enkelt sade, när vi stod däruppe och blickade ut över nejden: Ja, inte tycker jag nu att det är så underligt, om olika folk tyckte att den här ön skulle vara ganska bra att ha.

Taormina har emellertid tvenne skatter att tillgå, som var i sin mån är ägnad att i märklig grad förhöja dess naturskönhet och som helt giva sin särkaraktär åt orten: den grekiska teatern och Etna. Av de gamla teatrarna, som överlevat sin tid med många sekler är den i Taormina den bäst bibehållna. Den ligger dessutom på en höjd och behärskar landskapet. Inom dess murar och i dess sköte, där gräset växer och frodas, och dit tillträdet är fritt för allmänheten, bor och lever hela Taormina: på vardagarna turisterna, på sön-

dagarna är det ortsbornas tur. Här kan man slå sig ned i solen med sina böcker eller sitt handarbete och stanna hela dagen om man har lust; det är jordens skönaste utfärdsplats. När man står här uppe och ser på ena sidan Siciliens bergiga och inskurna kust bli mörk medan Italiens skosula Calabrien allt tydligare stiger fram ur havet, och så vänder sig om och har den grekiska teaterns ruiner rätt under sig och det snöklädda Etna mitt framför, och när dess topp sedan alltefterhand färgas blå, lila och orange, medan dess långa rökslinga glöder som eld, då är man renons på all generositet, om man ej högt vittnar, att något så grant har man aldrig i världen för sett.

Taormina är ingen fashionable ort, som orterna vid den franska och italienska Rivieran. Trots sina massor av fashionabla turister, är det rama landet och man kan gå klädd hur man vill och göra vad man vill. Här finns så många original från alla världens hörn, att ingen förvånas över något. Lavadammet skrämmer bort elegansen och de mandelblommande höjderna fresta alltför mycket att söka frid och vila på tuvorna, för att någon stadslyx skulle kunna frodas. Här finns intet kasino och inga nöjestillfällen, de teatrar och ballokaler, som man med god vilja lyckas uppspara, kunna knappast fresta andra än glada sällskap, ute på strövtåg efter platsens kuriosa. De minnen som kringsväva de väldiga gamla teaterruinerna däruppe och de naturens egna under som utbreddas för ens blickar giva människornas fantasi nog näring.

Saknaden av vanliga nöjen ersättes vad damerna angår i hög grad därav, att Taormina äger de mest förtjusande butiker. De sicilianska spetsarna och broderierna på linne och siden äro kända över hela världen. Var man än tittar in i de jordkulor, som föreställa butiker, sitter det helt unga flickor med smala händer och svarta ögon och brodera på båge. De gruppera sig företrädesvis vid dörrarna, då butikerna så gott som alla äro utan fönster, för att begagna sig av det i den trånga gamla gatan även annars nog så sparsamma dagsljuset. På alla dörrar hänga de allra härligaste hålsömsbroderier i underbara mönster, uteslutande handgjort arbete. Det är fullkomliga evighetsarbeten. Men de små flickorna skickas i syskola redan vid 4 års ålder och si-

cilianskan äger konstnärlighet i sina fina fingerspetsar. Det går undan med svindlande hastighet för alla dessa broderande små tärnor.

Spetsar och broderier, linneklädningar och linneborddukar i olika kulörer äro dock inte det enda, som är ägnat att förnöja vårt kvinnoöga och hjärta. Det finns något som italiennarna särskilt förstår sig på och det är skor. Det är ju ett speciellt slags folk i detta ordets faktiska mening jordbundna, vilkas hobby är att intressera sig för skor och till och med den som ej hör till dem kan inte se sig mätt på alla dessa små förtjusande tingestar av färgrikt och blommigt siden, gyllene och silver, av dessa fint skurna och konstrukt flätade delikata beige och grå sleifer, som trollas fram dagligen och stundligen under de ävenledes på dörrtrösklarna arbetande skomakarnas flitiga fingrar! Man anar emellertid, säkert icke utan skäl, amerikanskt inslag! Men också här finns en specialité du pays: det är de vita getskinnskorna. I tusen olika modeller, dels helvita, dels med svarta infällningar pryda de utställningsvitrinerna och damernas fötter, det enda verkligt passande på den lavablandade dammgatan, där de dagligen trampa.

Och sedan är det de handflätade halmhatarna och framförallt de italienska silkesjallarna med långa fransar, vilka ligga på alla diskar och synas vid alla hoteldinées, i olika mönster och kulörer! Och så skall vi inte glömma smyckena, vilka jämte antikviteterna företrädesvis rikta sig till de rika amerikanerna, dessa skönt formade och säregt infattade italienska smycken, som pryda så mjukt en hals och en smal hand och framför allt ett litet efter kärleksord och smicker lyssnande kvinnoöra! Allt vad kvinnans ytliga håg och skönhetsinstinkt i förening åstundar finnes här samlat på denna lilla fläck mitt bland de karga bergen.

Dock, till och med vi fruntimmer kunna ibland tröttna på butiker. I Taormina är det snart gjort. Hur det nu är, så framställer det sig så sällsynt klart för även det mest däraktiga kvinnoförstånd, att tuvan under mandelblommans grenar och stillheten i bergens sköte är mer fördelaktigt för skönheten än alla världens smycken och silkesjallar, att solen och luften äro de enda föryngringsmedel, som äro verkligt pålitliga här i världen.

Idyll i Taormina.

Bevara Edra minnen
från
Sommar o. Semester

GEVAERT

RULL- o. PLANFILM
tillförsäkrar Eder bästa
resultat.

EN GENEROSITET I DET FÖRDOLDA

AV VERA von KRÆMER.

OM MAN KUNDE GÖRA SOM MAN ville... Men man mäktar ingenting, bara se litet vänlig ut och tänka så mycket mer. Jag lyfte en gång en vinst på en obligation. Det var hundra kronor, men som obligationen hade kostat femtio, ja mer, ty den var köpt på avbetalning med ett par andra, och som den inte inlöses, om det blir vinst på den, är vinsten i själva verket mindre än femtio. Jag lyfte vinsten i en kassa, och den "fröken", som satt i kassan, var på något underligt sätt så personlig, och därtill så tillbakadraget hjälpsam och slutligen hade hon ett drag av melankoli över pannan, att jag aldrig sedan dess kunnat glömma henne. Hade vinsten varit av det mera effektiva slaget hade jag velat säga: ta det här! Jag ser att ni har någon utgift, som trycker er! Gör mig den tjänsten — ty det är mig ni gör en tjänst.

Det hade det varit, det hade varit en lättnad för mig att få ett leende över hennes ansikte. Att få uppträda som Wohltäter är minsann en stolt pose, som man skulle trivas med!

Det finns flera sådana "fröknar" (jag tror ofta att de äro gifta och hålla ihop ett hem, där de få vara mycket litet!), som man har omkring sig och som göra oss gott, istället för vi dem. Proverskor på de stora syateljéerna. Sömmerskor. Biträden i bodar. Hembiträden. Hårfrisörskor och deras kolleger numera, de som ge ansiktsbehandling. Känna vi inte ofta inför dem hur vi äro de omhuldade, de som röna vänlighet? Jag syr inte ofta dyra klänningar — dem man syr på det sättet, har man en sådan nytta av, att man har dem i tre, fyra år! — men det händer vartannat år att jag syr på en fin ateljé. Och det finns inga så vänliga och osjälviskt intresserade och *direkt hjälpsamma*, som dessa, som arbeta med ens hem och ens kläder. Fina, dyra kläder, som skola bäras, när man är ovanpå. Skulle man själv vara alldeles fri från avund i samma situation? Det är mycket vanligt att privatsömmerskor sitta uppe en natt för att göra en kunds klänning färdig. Det beror inte på att hon försummat sig, det beror alltid på, att kunden ber och

bönfaller att just hon skall få denna hjälp och få sin klänning till en fest — sådant som de som sy aldrig få vara med om,

Man säger att kvinnor äro osolidariska och inte tåla de vackra och firade av sitt eget kön. Det där är inte sant — det är de, som missbruka sina förmåner, man är avog emot. Och så finns det just denna kategori yrkesarbeterskor, sysselsatta med att göra andra fina, som så ofta visa att jalusi inte finns hos dem.

Det är *yrkesambition* de ha. Samma ambition, som kommer en konsthandverkare att lägga ned hela sin själ i sitt verk, en journalist att ta i med nya tag varenda dag, fast ingen berömmar det han gör. Men båda dessa ha dock belöningen i att man förr eller se-

nare frågar efter dem. Proverskan frågar man inte efter. Man frågar efter ateljén, som verket utgått ifrån, men aldrig efter de enskilda, som låtit fingrarna flyga för att en med-syster, som bara är syster inför Vår Herre, ska framstå i all sin prakt. Jag kan aldrig frigöra mig från denna speciella förlägenhet, detta tackmedvetande, som griper mig, när jag skall bort och mitt hembitråde i sitt hjärtas uppriktiga godhet slår ihop händerna och säger: "Frun är väl så fin! O gud vad frun är söt!" Eller något annat lika oresonligt, som hon i alla fall menar. Av ren ambition, av solidaritet med sin plats och dem, som representera hennes verksamhet. En solidaritet, som också kommer henne att göra underverk i köket och prestera nattvak, om det kommer oväntat främmande.

Det är ingen glädje med att gå och sura i sitt arbete, det har man mest ont av själv. Arbetet går dåligt på det sättet. Men dessa, som vi omges med i vår "ytliga" tillvaro, visa ofta ett överskott på energi och personlig hjälpsamhet, som inte kan bottna i annat än den egenskap Heidenstam menar, då han talar om bildhuggaren, som inte vill att hans namn ska finnas på stoden. En stolt villighet — ty med drickspengar betalas aldrig detta! Det enda man kan ge är sin tacksamhet — innan man virvlar bort i den ståt, en rad eller kanske en enda ung, allvarsam och undanskymd kvinna hjälpt till att skapa färdig till just det ögonblick jag vill ha den. Kanske springflickan, som på övertid går en krokväg med kartongen!

Det är en rent av moderlig omsorg om kundens prestige, som här ges fru N. N., som måste visa sig till sin fördel! Jag besvärade en gång en tysk banktjänsteman en kvart över stängningstiden. Han räckte fram handen efter dricks. En svensk skulle jag aldrig våga besvara på det sättet. Och det kan ju vara riktigt. Men kvinnor emellan gör det gott med denna ambitiösa hjälpsamhet vi så ofta motaga — den som ger den är i mitt tycke en generös och överlägsen natur.

D:r Tegnérättling.

Vid de stora promotionshögtidligheterna i Lund i förra veckan mottogs också doktorslagerkransen av Ingeborg Tegnér, barnbarns barnbarn till den store Esaias.

E T T H E M F Ö R G A M L A

I villa Deli, strax nedanför slottet i Djursholm, har fr. o. m. början av 1929 ordnats ett hem för äldre bildade damer. Stiftelsen, Djursholmshemmet för äldre damer, vars drivande kraft är friherre Lars von Stedingk och föreståndarinnan fröken Ingegärd Dittmar, bildades på privat initiativ, och genom donationer blev det Stiftelsen möjligt att inköpa villa Deli, som förut brukats till pensionat och alltså utan större ändringar var synnerligen lämplig för ändamålet.

Stiftelsens namn, Djursholmshemmet, innebär icke, att dess pensionärer blott skola vara Djursholmsdamer, utan den mottager i mån av utrymme, pensionärer från hela landet. Månadsavgiften för helinackordering är satt så lågt som 125 å 100 kr. beroende på rummens storlek och läge. I detta pris ingår rum, värme, lyse, uppässning, bad, fri telefon, fri läkarvård samt tre måltider om dagen. Alla måltider intagas i den gemensamma matsalen och dessutom finnas gemensamma sällskapsrum. Stiftelsens avsikt är, kort sagt, att Djursholmshemmet skall vara ett verkligt

Ett sällskapsrum i villa Deli.

hem för de äldre damer som tagit sin tillflykt dit. Sina rum får de möblera själva och huset i övrigt är inrett med gammaldags hemtrevlighet.

När man gör ett besök i gästrummen möter man en rad förtjusande gamla interiörer, med vackra antika möbler, små flitens sybord vid soliga fönster och gulnade porträtt av släktingar mot de ljusa glada tapeterna.

Som alla dylika företag kämpar även Djursholmshemmet med ekonomiska svårigheter. Månadsavgifterna täcka knappt de löpande utgifterna. Stiftelsens största önskemål är även att så småningom kunna lägga av kapital till inredande av 8 nya rum — pensionärernas antal bleve då 20 — ett par sjukrum m. m.

Att Djursholmshemmet verkligen fyller ett behov framgår bäst av det faktum, att de 12 nu tillgängliga rummen genast blevo upptagna. Nu är bara att hoppas, att välvilliga donatorer äro villiga att bereda ännu några ensamstående damer ett gott och trivsamt hem i i villa Deli.

FYRTORNETS KONSERVER

För säsongen nya

SILL-INLÄGGNINGAR

såsom Aptitbitar, Kungssill, Slotssill, Briossill, Turistsill, Lunchsill.

5:—

Ett gediget och billigt praktverk

Carl Larssons: Svenska kvinnan genom seklen.

Rekv. direkt fr. Iduns Exp., Sthlm. Fraktfritt Kr.

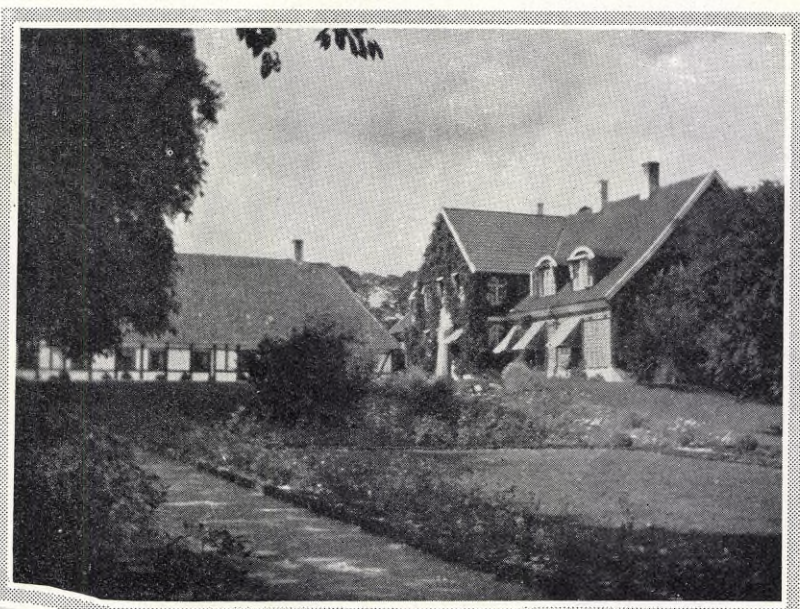
5:—

A N K A R E T O C H K R O N A N

HOS GODSÄGARE ANKARCRONA OCH HANS FRU PÅ BOSERUP.

Fru Elsvigh Ankarcrona

Boserup.

Godsgärdaren Theodor Ankarcrona efter lyckat fiskafänge.

Den vackra trädgårdsterrassen på Boserup.

INBÄDDAT I EN VÄLDIG TRÄDGÅRD och omsusat av sekelgamla träd ligger det Ankarcronas fideikommisset Boserup i norra Skåne, närmare bestämt i Risekatslösa socken och Luggude härad. Portalen på huvudbyggnadens röda tegel prydes av ättens vapen. Ankaret och kronan. Stamfadern adlades nämligen av Carl XII, emedan han i farans stund förde denne från Stralsund till Skånes kust på farkosten Snapp-opp. Det blev ankaret, som räddade kronan. Det utmärkta Carl XII-porträttet i salongen blev jämte adelsbrevet kungens tack för hjältebragden. Christopher Ankarcrona, som gjort sina första lärospån som sjöbuss i Holländska Ostindiska kompaniets tjänst, ägnade sig sedan åt studier, blev medlem av Vetenskapsakademien och grundade på ättens andra stora fideikommiss, Runsa i Uppland, ett storartat bibliotek.

Stamfaderns mångsidighet tycks den nuvarande fideikommissarien godsgärdaren Theodor Ankarcrona tagit i arv. Lika styv på golfbanan som på tennisplanen är han också en skicklig jägare och last but not least Sveriges främste sportfiskare. Efter att i flera år ha hemfört pris vid tävlingarna både inom och utom Sverige fungerade han förra året som prisdomare vid Svenska Sportfiskeförbundets tävlingar i Sken. Där fick han också stå för det materiella rusthållet och visade samma skicklighet i att tillreda fisken som i att infän-

Mångsidiga och rika intressen ha av gammalt präglat ätten Ankarcronas medlemmar. Ättens huvudman och innehavaren av de båda fideikommissen Boserup i Skåne och Runsa i Uppland är intet undantag.

ga den. "Det är ingen lätt sak att stå mitt i en fors iförd gummistövlar och full fiskarutrustning", berättar Boserups härskarinna, fru Elsvigh Ankarcrona, "men jag har försökt det, fast fiskelyckan uteblev. Den sviker däremot sällan min make, som lyckats få många av våra vänner entusiastiska för sportfisket."

Till och med kronprinsen förklarade vid ett av sina besök här, att han nu lärt sig tycka mer om sportfiske än jakt.

När godsgärdaren Ankarcronas tid inte är upptagen av dessa eller andra idrotter, är musiken hans huvudintresse. Han spelar virtuosmässigt alltid utantill, och komponerar ofta själv. Gärna lyssnar han också, när någon av familjens konstnärsvänner komma på besök. Bland dessa hörde Birger Sjöberg till de intimare. Det var just en stilla kvällsstund i biblioteket på Boserup, som han föredrog de första av Fridas visor. Barnen, som redan gått och lagt sig, lockades ner av musiken och fingolov att höra på. Det var just det auditorium, som sångaren-skalden helst ville ha. Här mötte han den värme och förståelse, inför vilken

hans blyghet tinade upp, och här beslöts, att hans sånger skulle gå vidare till offentligheten.

"När jag vill vila och njuta", säger Ernst Norlind, som också hör till den trängre vänkretsen, "då reser jag till Boserup."

Och när man ser fideikommisset med dess ståtliga samlingar, bland vilka de två Bredaporträtten av Ingeloz Sture och grevinnan Cronstedts porträtt utförd av en dotter till Lorenz Pasch väl höra till de märkligaste, när man ser park och trädgård i Skånevårens lummiga grönska, då förstår man, att här måste hela familjens talrika vänkrets instämma med Norlind. Gästfrihet hör också till de traditioner, som hållas i helgd på Boserup.

"Men för att trivas på landet måste man ha intressen", säger fru Ankarcrona, "annars bleve det nog enformigt."

Förutom sina intellektuella intressen har hon en mängd hobbies. I likhet med sin make är hon varmt idrottsintresserad och prövar sin lycka inte bara på golf och tennisbanor utan till och med som skytt.

Hönsgården med sitt imponerande invånarantal är hennes verk. De stora trädgårdsanläggningarna i engelsk stil med bassängen, där ungdomarna kunna bada, ha tillkommit på hennes initiativ. Stor skicklighet utvecklar hon också vid vävstolen och med brodernålen.

Efter längre och kortare besök på Runsa återkommer familjen till Boserup, det egentliga hemmet. En stark känsla av ro och hemtrevnad utgör i än högre grad än de vackra samlingarna Boserups säregna charm. E. M.

Kobbs Théer äro sedan 100 år tillbaka kända och erkända som de förnämsta och drickas därför av alla verkliga thévänner.

Begär därför alltid **Kobbs Thé**

E N V I L O S T U N D

Av

ELISABETH HJELMQVIST

DEN UNGE FÖRFATTAREN ARNE Grimson stängde sin dörr, drog en lätt-nadens suck och sjönk ner på sin soffa.

Skönt att få sträcka ut sig på en soffa i ro! Inget korrektur, inga tryckeripojkar! Telefonluren avlyft och dörren reglad! Man tror att jag är bortrest, men jag väntar väl ett par dar. Att vara i fred på det hotell i en främmande stad det är det naturligaste i världen, men här hemma — det är som skollov, som ferie, det är nästan som att ligga på ryggen i gräset en sommarsöndag och bara se upp i det blå.

En god cigarr, en utsökt cigarr skulle han njuta av. Det kunde han unna sig efter sista tidens brådska och de senaste nätternas vaka. Han drog långa bloss och låg och stirrade upp i taket. Det var sprucket och sotigt och föga likt hans barndoms himmel, men nu ville han inte tänka. Nu skulle han leva, vara med i vimlet, försvinna i mängden. Inte bara stå utanför det hela och titta! Inte bara granska genom kikare och förstöringsglas! Han var trött i ögon och fingrar. Nu skulle han inte på länge bruka sin penna.

Han såg bort mot skrivbordet som var översälat med papper: manuskript, korrektur och överkorsade sidor. Överst låg ett häftat exemplar av en ganska tjock bok i blått omslag. Grått och gult var så vanligt, men detta blågrå var verkligen ganska förnämligt. Kanske lite ömtåligt, men så låter man binda den sen. »Sockenbor» stod det på omslaget. Modern titel. Förslaget hade gillat den.

Han såg på sista stumpan av sin cigarr. Så kastade han den. Han iddes inte tända en ny.

Hur länge han legat och dåsat, när en knackning hördes, visste han inte efteråt, men han visste att han legat orörlig kvar på sin soffa, när dörren öppnades och en ståttig lantman kom in och blev stående med handen på dörrlåset. Han hostade ett tag och började med något sävlig röst:

— Eftersom vi är bekanta, så behövs det ju ingen presentation.

— Förlåt, jag kan inte påminna mig att vi träffats, författaren hostade nervöst, att vi känner varandra.

— Då har herrn inte hållit sig för god till att skriva både ett och annat om en okänd, och det kan jag säga, så att hela socknen hör det, en rejäl och oförvitlig person.

— Vem är det ni talar om? Var så vänlig och förklara er närmare.

— Har ni inte skrivit om kommenalen i Kilstorp kanske, att han var hård och härsklysten och tvingade sin enda dotter till ett olyckligt giftermål?

— Jag har också sagt, att han var klok och duglig och skötte både gård och församling mönstergillt.

— Ja, men det där om dottern, det ser så lätt ut, när det kommer på tryck. Och så stod där också om munläppen och kaffegökar.

— Alldeles riktigt, precis som det skulle vara alltsamman. Om ni hade känt honom, skulle ni helt säkert tyckt detsamma.

Den besökande hostade lite besvärat. Sen rätade han på sig och förklarade, att vad kändedom beträffade, så var han likasom närmast till den, eftersom det var han som var kommenalen.

— Från Kilstorp?

— Nej, men namn kan en ju lätt ändra om.

— Då jag inte har den äran att känna någon annan kommunalordförande än den i Kilstorp, så kan och vill jag på inga villkor yttra mig om någon av de andra som jag inte känner. Om det finns någon likhet mellan min och någon annan, får ni själva avgöra. Jag får bekänna, att jag ansett min för en ståttig typ, som borde bevaras åt eftervärlden. Och läppen! Är den inte intressant? Arv från betydande förfäder, eller möjligen en vana från barndomen, då han växte upp som enda pojken bland sju systrar.

— Vad arvet beträffar, fick det nog vara från modernesläkten, men — den besökandes ansikte hade ljusnat betydligt — det var förstas min gumma som tyckte att jag skulle komma till tals med herrn, men fruntimmer skulle en ju inte rätta sig efter. Så får jag säga adjö då.

Han öppnade dörren och steg långsamt över tröskeln. Innan han dragit till dörren efter sig, var där ett litet magert fruntimmer, som måste ha klämt sig in genom dörröppningen. Författaren kunde inte riktigt klara, hur det gått till. Hon neg ett litet tag och vred nervöst sina händer:

— Det är jag, sade hon med skarp röst, som är på fattiggården som herrn skrivit om.

— Fattighjon, stackare, jag är rik i dag, så ni ska få min blankaste tvåkrona. Det kan bli till några koppar kaffe. Ni som aldrig får något av er snåla förestånderska.

— Förestånderskan det är jag, svarade den besökande vasst, och det var det jag

skulle säga herrn, att det är rena förtalet, att hjonen inte får kaffe. Var evelig eftermiddag får du sin kopp.

— Är det kokt på kaffebönor, frågade författaren sömnigt men intresserat.

— En kan inte ta det en inte har. Och några pengar till läckerheter består det inte på det stället.

— Men det kaffe ni dricker själv i smyg är det inte heller bönkaffe?

— Det en gör, när ingen ser det, kan väl inte andra ha reda på. Och så säger du, att herrn har funnit löss på Karnas tröja.

— Fanns där inte sådana djur, frågade författaren road.

— En kan inte rätta sig efter vad Karna säger, för hon är den värsta lögnhals, och smutsfärdig är hon, så man kan lukta henne på femton alnars avstånd.

— Är ni då från Kilstorp och heter Hanna Erlandsson?

— Nej, men du säger, att det är i alla fall jag.

— Om ni är lik Hanna Erlandsson i Kilstorp som jag har skrivit om, så gör det mig verkligen ledsen, för hon var en riktig otäcka. Och nog var det hemskt, att den som kunde varit god och mild mot gamla stackare i stället förbittrade deras sista dagar.

Då författaren sömnigt tittade upp med sitt ena öga, var det lilla fruntimmer försvunnet och dörren stängd och allt som om ingenting hänt.

Plötsligt ringde väckarklockan, en lång surrande ringning. Författaren vände huvudet mot fönstret och såg, att det var ljus ute och att en svala gled förbi, bort över de röda tegeltaken. Han försökte klara sina tidsbegrepp. Det var inte vinter längre, maj var det, och klockan var — han såg på väckaren — nyss sex. Då hade han i distraktion ställt den, innan han lade sig att vila efter middagen. Men då hon inte var mer, kunde han verkligen vila en stund ännu. Han vände sig mot väggen och dāsade till igen.

Strax efter hördes en kort bestämd knackning. Var hade han hört den förr? Jo, nu kom han ihåg. Det var prästens i Gårdarp. Dörren gick upp och där stod han livslevande, lång, pryddlig, en kyrkans ämbetsman i varje tum.

— Jag kommer, började han med högtidlig röst, så att säga å ämbetets vägnar

Ill. Magnus Creutz.

(Forts. sid. 652.)

ETT SOMMARHANDARBETE FÖR VINTERN

NYA OCH PRAKTISKA ULLGARNSBRODERIER

DEN NYTTIGA SIDAN.

Den broderade jumpern efter 4 års tjänst.

NÄR DETTA SKRIVES, BÖR SOLEN bränna, barn gå i de lättaste bomullskläder och tänker man på att sy — ute på verandan eller på tomten, där det nysådda gräset är ljus smaragdgrönt — då skulle det vara litet hålsöm på de skiraste tyllgardiner... Men egentligen skulle det göra ont i ögonen. Och betänk, att den eftersökta hemsömmerskan kan ni inte få annat än mitt i sommaren, när hennes vanliga kunder ha fått åtnjuta hennes skicklighet hela våren. Och vad barnen behöva är nya vinterkappor! Sömnad kan inte läggas så där dekorativt efter termometern, vilket inte utesluter, att man behöver ett rejält semester-badorts- eller landshandarbete.

Det arbetet kan bli gardiner. Men jag vill plädara för något, som jag har en annan personlig erfarenhet av. En med ullgarn broderad jumper att ha höst och vår. Då det inte är tid för vinterplagg och då luften är för sval för bara bomull. En sådan jumper köptes i Schweiz för fyra år sedan, ingen hade sett dem här, men jag har sedan i Stockholm sett tre charmanta, liknande "strandkappor", som kommit från Amerika. Mycket dyra plagg. Den jumper, som här talas om användes som ytterplagg och är oöm, chic, ytterst användbar till alla slags enfärgade kjolar och den bleks inte. Den fyller en plats i en flickas garderob, vårkappan blir överflödig, det är ett bra sommarplagg för kalla dagar. I fyra år har detta plagg tjänstgjort och först nu har det blivit nödvändigt med en lagning, en påbättring av broderiet här och var, vilket utföll mycket lättare än man kunde tro och som inte syns alls.

Jumpern är sydd av en stomme av något tunt svart tyg, viket fodertyg som helst. När den tillklippts och provats, tages den isär

och man broderar över det hela och syr så åter ihop delarna.

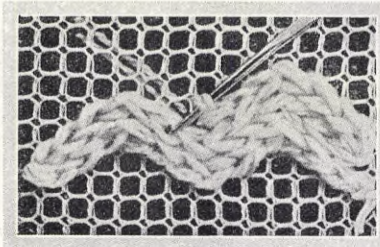
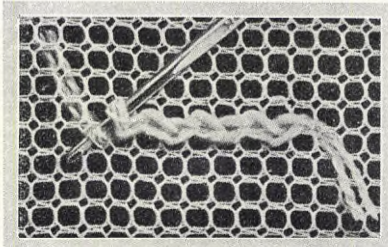
Mössan på den schweiziska jumpern är sydd av kilar med broderi, omväxlande med kilar av beigefärgat kasha. Närmast huvudet går ett band av broderiet. Men det har visat sig att hattar, vare sig i filt eller strå, gå lika bra att ha.

Broderiet består av rader av bårder, som man kan rita upp med vitt kalkerpapper, det hela skall se ut som ett tjockt vävt tyg. Broderiet av zefyrgarn är gjort med tämligen långa fyllnadsstygn, som ligga blott på rätan, sedan syr man över dem med små stygn av vanlig svart sytråd. Detta för att hålla till ullgarnet, de svarta överstygnen synas icke. Färgerna äro vitt (som inte blir smutsigt, när det gäller ylle) blått och beige samt brandgult. Det säger sig själv att jumpern inte får vara för knappt tilltagen, den skall ha ett en smula löst fall, som de av trikåtyg ha. På St. Moritz, denna mondäna sportplats, användas dessa slags plagg allmänt, det är glädjande att det, som hamnade i Stockholm, visade sig också vara en så ypperlig slitvara!

Nu tycks idén emellertid ha kommit hit. N. K. lancerar en yllestramalj, angorastramalj, som är avsedd att brodera på och användas till kofter, jumprar, alla slags barnplagg, sjalar, västar, sweaters. Stramaljtyget är lent och behagligt och finns i många färger. Det kan icke, som det tunna foderstyget på den Schweizerjumper jag talat om, broderas över helt och hållet, det skulle bli för tjockt. Man nöjer sig med bårder och motiv. Ett ytmönster kan också göras, ehuru något av botten där får synas och krage och manschetter äro obroderade, och man får då ett verkligt varmt sportplagg. För barnkläder lämpar det sig att virka avslutningar — t. ex. en liten rak kolt med blott ett par virkade rader i kanterna av garn i en avstickande färg, helst vitt. Angoragarn är vackert, ehuru det håller sig väl dyrt. Men plagget kan ärvas av nästa syskon!

Vad tycker Ni om Idun?

Denna fråga gör sig naturligtvis redaktionen ofta och det vore av stort värde för oss, om Iduns ärade prenumeranter och läsare ville låta oss veta sin mening. Detta för att Idun allt bättre och personligare skall kunna stå sin läsekrets till tjänst, vara till nytta och glädje. Säg oss vad Ni tycker bäst om i Idun, säg oss vad Ni tycker mindre om och säg oss vad Ni saknar i den. Men säg det med namn och adress. Vi tacka på förhand.

En ny teknik: Fyllnad av virkade rader.

Dräkt av angorastramalj.

Korsstygn går lätt att sy på denna stramalj, men kedjesöm och langett går också, t. ex. på sovdräkter. Där tyget finns till salu, finns också mönstertidningar, Jag skulle måhända icke ha fäst så stort avseende vid denna modernitet, om jag icke hade en så bestämd erfarenhet av vilken nytta man kan ha av något man sytt i samma väg — den jumper jag först talat om. Tyskarna "gå in" för detta nya och tyskarna äro inte alldeles bergsäkra i sin smak, damasker i stramalj med korsstygnsbårder är inte nödvändigt att göra! Inte heller kappor, annat än som direkt sportplagg. Men man ser bäst själv vad svensk smak kräver — och med denna svenska syn bör man ta emot detta nya och använda sommaren att göra sig en sportutrustning, färdig att ta i bruk i vinter, eller en höstutrustning åt barnen.

Tyskarna ha ännu ett sätt att garnera dels angorastramaljen och dels annat glest tyg. De virka kedjesöm på det. Garnet ligger under tyget, för varje maska tar nålen upp garnet genom stramaljens hål. Bilden visar bäst utförandet. Sådant arbete kan göras på tyll, lärft, enkel stramalj, säckväv, på nästan vad som helst och från det grövsta till fint. Som bårder på gardiner — virkat med bomullsgarn på voile eller etamine till ett sovrum eller liknande — borde man kunna utexperimentera roliga resultat.

Kuddar, tevärmare, ottomanöverkast och alla slags mössor göras i denna nya virkning. Att virka är i och för sig så roligt och så lugnande, att man bara för den skull frestas att hålla på med det. Även om det man gör inte blir så raffinerat. Denna kedjevirkning kommer säkert här som en omväxling. Och arbetet har en fördel — det kostar rakt ingenting!

CECILIA MED NÅLEN.

Huru brygges

Mumma?

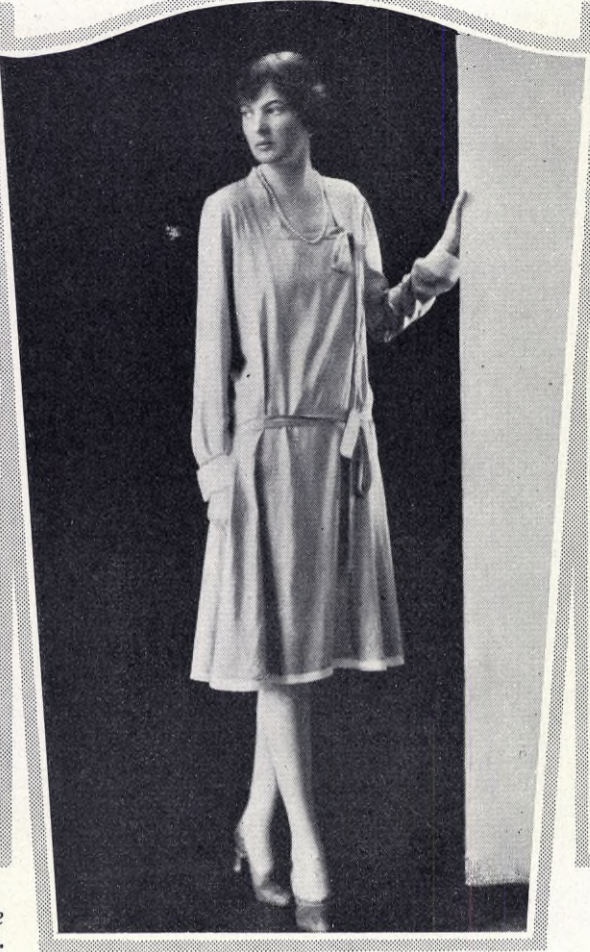
De gamle hade sina metoder att bereda välsmakande måltidsdrycker. En sådan dryck var s. k. Mumma, som tillredes på följande sätt: Man löser 1 à 2 matskedar strösocker i en halvbutelj öl eller pilsner. Då sockret är väl löst tillsättes en halvbutelj Carnegie Porter. Det hela blandas väl, varvid ett starkt brunt skum härrörande från portern synes på ytan av blandningskärlet. Vackrast presenterar sig denna dryck i en glastillbringare.

VI RUSTA FÖR SOMMAREN

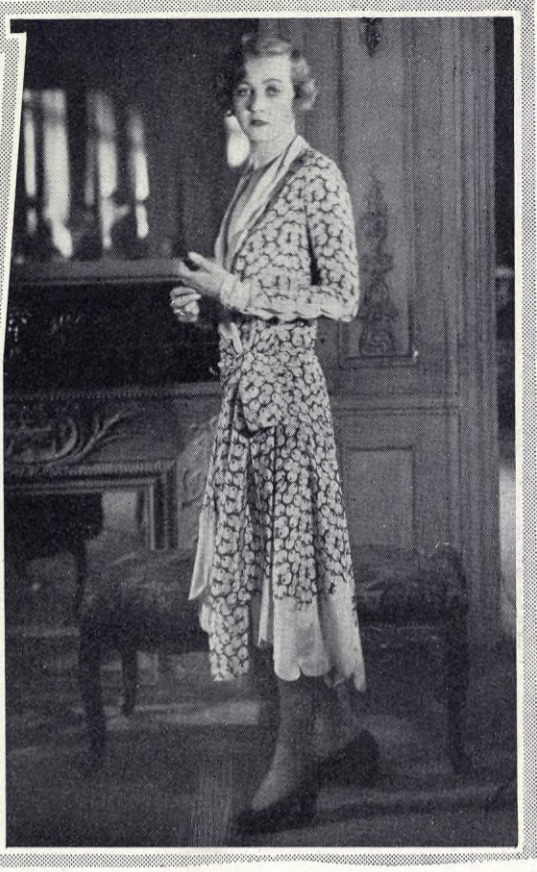
HUR SKALL EN PRAKTISK SOMMARUTSTYRSEL SE UT?

En liten sportaktig förmiddagsklädning i vit crêpe de chine med ärmlös jacka, skärp och hängslen i rött.

Smårutigt ljusgrönt tvättsiden är ett behagligt material i denna sommarklädning. Lenkert foto.

En lämplig toalett för badorten i mönstrad crêpe de chine.

JA, VI SKA BO I EN LITEN SPORTSTUGA ute på en ö i skärgården, där hela befolkningen består av två fiskargubbar och tre kor. Så jag behöver minsann inga nya kläder i sommar, säger den unga frun.

Men kvinnohjärtat är en outgrundlig tingest. Och innerst inne umgås hon i själva verket med åtskilliga spännande planer. Naturligtvis skall man vara enkel i en sportstuga, ingenting annat är chic. Men när ens mans vänner kommer ut på lördagen och man har dukat det inbjudande med ängsblommor och vingasill och färsk potatis och filbunke i gröngräset, så är det allt bra trevligt med en söt och luftig värdinna också — mot gröngräset! Och när det nu finns sådana underbara chiffoner och tunna crêpe de chiner i år! Opraktiskt! — Visst inte! — Inga strykjärn till hands! — Men det behövs ju inte! Man kan rulla ihop hela spindelväven och knyta in den i en näsduk, och så är det bara att skaka ut den igen. Och man kan sy klänningen med ärm, så blir den ju "enkel". Så vore det nog skäl att permanenta sig. Då kan man där ute i sportstugan hålla sig fin som en filmhjältinna efter ett skeppsbrott — det är roligare att ro gädddrag för den som har lockigt hår. Och vad nu skor av reptilskinn beträffar, så är det ju känt att det är det mest praktiska och användbara som finns; det vore direkt oekonomiskt att köpa billiga skor. Och brun krokodil till sport går utanpå boxkalv, det kan inte hjälpas. Ack Eva, Eva! Huru skall du då resonera, om det inte alls gäller någon koja bland skären utan en villa på västkusten, en ny Chevrolet, som skall ut och luftas på en långtur, en utomlandsresa?

Nåja, vad man än skall företa sig under den sköna, varma sommar (peppar, peppar), som nu säges förestå, så är egentligen en och samma standarduppsättning av kläder att anbefalla

som den grundval, varpå sedan var och en efter råd och lägenhet kan bygga vidare.

Först behöver man en sportomgång att ha på förmiddagarna på sommarnöjet, under läderkappan i bilen, under resulstern på båtar och tåg. En sådan består av "trois pièces": en kaschakjol, en trikåjumper med eller utan ärm och därtill en liten jacka av kascha eller trikå. Fabrikererna tävla numera om att framställa silkesmjuka saker just i fråga om jumpermaterial. För det andra behöver man någon tvättsidenklädning. Den passar bra till söndagarna på landet och blir en sval och trevlig trotteurdräkt, när man på sin resa kommer till en stad och skall ut och titta på sevärdheterna. Den förfärdigas lämpligen av italienskt comosiden, herrskjorttyg, shantung eller något annat strikt material och sys anglosachsiskt korrekt med lång ärm och bara några veck och knappar. Sådana klänningar äro engelskornas allt i allo.

För det tredje är det förstas den där redan omnämnda blommiga eller mönstrade chif-

Manuskript, som insändas till Idun, skola, även om de undertecknas med signatur, vara försedda med namn, adress och returporto. För anonyma försändelser ansvaras icke. Honoraranspråk skola ovillkorligen uppgivas.

Brev till redaktionen skola sändas under adress: Iduns redaktion, och ej ställas till enskild redaktionsmedlem.

fon- eller crêpe de chine-klänningen med ficher och volanger och bizarra linjer, lång så den nästan tar marken i ena sidan eller i bägge eller fram och bak eller bara bak — en sådan kan man helt enkelt inte undgå, den är så brottsligt förledande.

Sportstugans invånare kan ju däremot resignera ifråga om spetsklänningen med den tillhörande georgettekappan, som har sitt berättigande egentligen mot bakgrunden av badorternas balkvällar och städernas restauranter. För en bråkdel av vad dessa fåfängliga ting kosta kan man lägga sig till med en hel uppsättning små cretonklänningar, vilda och brokiga och tokiga — gult, grönt, rött och blått, papegojor och träd och rosor och blader, allt vad man vill. De kan emellertid bli förvånande trivsamma både att gå i och att se på, om man bara aktar sig för att använda för mycket av detta styva, granna tyg. Korta kjolar, snäva små liv, inte för knapp halsringning, ingen ärm. De måste se urvuxna ut för att inte bli överväldigande. Så ett skärp med spanne, rätt så ådraget och placerat nästan uppe i midjan.

Om nu billigheten är en huvudsynpunkt, så får man vara mycket noga med val av färger. Det gäller att ordna det så, att man kan använda samma hatt, samma skor, halsband och scarf till både ett och annat. En blå, en röd, en grön klänning blir alldeles förkastligt. Utom det att färgskalan måste vara enhetlig bör den även vara praktisk. Sportdräkten får inte vara vit, hur vackert vitt än är. Den göres bäst beigefärgad. Den lilla vita dräkten med lackröd jacka t. ex. är för den som har råd att dubblera. Men faktum är att om man tänker sig för en smula, kan man bli väl rustad för en sommars alla olika tillfällen med en fyra, fem olika ombyten.

MARG. von SCHWERIN.

DAMER SOM MAN VÄLJER PÅ

KVINNOPROFILER I DET ENGELSKA VALET

EN INTRESSANT BEKANTSKAP.

DET RÅDER EN SKRIANDE BRIST på yttre överensstämmelse mellan kvinnornas ställning och betydelse i det arbetande England av idag och deras insats i parlamentsvalet. På 1730 kandidater kommo blott 70 kvinnor. Av dessa ha blott 13 blivit valda. Ändock består underhuset av 615 medlemmar och kvinnorna utgöra majoriteten bland bortåt 30 miljoner väljare.

Skärskådar man de 70 litet närmare förstärks på sitt sätt intrycket av kvinnlig tväkan inför den parlamentariska uppgiften. Det saknas icke dugliga, energiska, originella och självständiga personligheter. Där finns mer än en som vore ett fullgott ämne till premiärminister. Där finns många kvicka huvuden och tungor, som kunna giva liv och udd åt debatterna. Där finnas också rika fonder av administrativ talang. Sådana erfarna "members" som Miss Margaret Bondfield, hertiginnan av Atholl och lady Astor giva prov både på variation och hög standard. Likafullt saknas något.

De som äro mest medvetna därom äro de politiskt ledande kvinnorna.

Den stora massan av kvinnor vet ännu icke på vilken fot de skola stå. Som arv från kvinnorörelsens dagar kvarstår idén att vad som bör eftersträvas är politisk jämlikhet. Men vad är politisk jämlikhet? Innebär jämlikheten, att hänsyn ej bör tagas till en kandidats kön? Den överväldigande majoriteten besvarar i närvarande stund den frågan med ja.

Men det finns en pionjärtrupp, som opponerar sig mot denna åskådning. Jag såg ett papper från Women's Election Committee i National Union of Societies for Equal Citizenship. Som namnet anger, har denna organisation lika medborgarrätt på sitt program. Papperet ifråga innehöll en anhållan, att mottagarinnan skulle meddela, om hennes valbidrag — ty det var en check som begärdes — finge användas till understödande av kvinnliga kandidaturer alldeles oberoende av parti. Den nämnda organisationen hade instiftat en särskild "general fund" för att ekonomiskt stödja kvinnor som kvinnor oberoende av deras politiska orientering.

Det finns måhända ingen större politisk fråga i vår tid än den som inrymmer i här antydda problem. Skola kvinnorna nöja sig med att ersätta män? Eller skola de i samlad trupp göra sig gällande som kvinnor?

Delvis hänger kvinnornas svaga representation i de parlamentariska kandidatleden ihop med de rent sociala villkor, som betinga många kvinnors tillvaro. Den mest saknade kandidaten i det val som just ägt rum var Miss Nancy Stewart Parnell, en släkting till den store irländske ledaren. Det var Miss Parnell som åstadkom, att Mr Baldwin gick in för "the flapper vote". Hon var medlem av en deputation hos premiärministern. Många ryktbara damer voro närvarande. Där stod också den 22-åriga Nancy, alldeles okänd. Tal höllos och premiärministern lyssnade en smula förstrött tills det blev Nancy's tur. Hennes vältalighet räckte med och grep den gamle politikern. När premiärministern en tid senare talade från samma plattform i Albert Hall som Miss Parnell, bekände han, att det var hennes lysande anförande som kommit honom att trotsa en mäktig partiopinion och besluta rösträttens omedelbara utsträckande till 21-åringarna. Miss Parnell har till allmän förvåning lyst med sin frånvaro från kandidatlistorna. Felet är ej, att hon saknar politisk vilja. Hon är iv-

Det stora valslaget har stått i England och socialisterna ha segrat. Man har konstaterat, att kvinnorna flitigt deltagit i valet och även de debuterande "flappers" ha hedrat sig. Kvinnornas antal i parlamentet har ökat, dock icke så mycket som man väntat: 8 förut, 13 nu. Vår korrespondent presenterar några av de mest bemärkta kvinnokandidaterna, världsberömda namn nästan allihop, i en skildring, som även framhåller de stora och allvarliga kvinnofrågor, som varje nutidskvinna bör ta ställning till.

rig liberal. Men hon är beroende av sin inkomst som lärarinna och hon har ej vågat taga risken av att draga sig tillbaka från lärarinnekallet för den ovissa parlamentariska utsikten.

På sitt sätt var det mest originella nya kvinnoansiktet bland kandidaterna Mrs Harrison Bell. Det sades om henne, att "hon har varit kokerska, så makt är hon van vid". Mrs Bell är född 1865. Hon var med i Independent Labour Party från dess start. Trots sina 64 år ses hon ila fram på Englands vägar på motorcykel. Bakom sig har hon mer än en gång haft sin son. Han var nu arbetarkandidat i en annan krets samtidigt med sin ultramoderna "old mother".

Lady Astor är redan världsberömd. Hon hör till de utvalda som aldrig kunna undgå publicitetens ögon. Alltid händer det något, när Lady Astor är med. Hennes impulsivitet förledde henne en gång, bland hundra andra ting i underhuset, till att envist draga en ultrareaktionär högerman i rockskörten för att dymedels hindra honom att resa sig och bekämpa hennes ståndpunkt. Nu har frågan varit: Slog eller slog icke lady Astor hatten av en herre som icke tog av sig den, när hon anförde kungssången?

Dylikt skulle aldrig hända hertiginnan av Atholl. Hon är mönstret för en välinformerad, målmedveten, klart för sina mål arbetande underhusledamot. Uppfostran är hennes sfär. Hon uppbar i det förra underhuset en ministeriell position med värdighet och glans.

Lik henne i mycket, fast icke i åsikter, är Miss Bondfield. Hon är en lika lugnt solid medlem av arbetarpartiet som hertiginnan av högern. Det finns icke så få som anse, att Mr MacDonald borde bli uteslutande utrikesminister, avstå från tankar på premiärministerportföljen i ett arbetarkabinett och låta Miss Bondfield övertaga den. Ingen kan giva ett mera övertygande intryck av saklig och fast, praktisk reformvilja.

En annan kandidat av liknande virke är Miss Margaret Beaven. Hon var Liverpool's första kvinnliga borgmästare och är en av det konservativa partiets kvinnliga prydnader. Lady Iveagh är en annan. Hon tillhör den ryktbara irländska bryggarfamiljen Guinness, maka till dess huvudman. Hon satt i förra underhuset och fann sig tillrätta där med en snabbhet som förbryllade den manliga omgivningen.

Lady-titeln bars av relativt många illustrerade kandidater. På den liberala sidan får väl första platsen givas åt lady Stewart. Hon är moder till sju barn och har bakom sig en märklig offentlig karriär i Indien. Lady Crosfield är en annan liberal dam. Hon är född i Grekland och maka till Sir Arthur Crosfield, som grundlagt en förmögenhet på tvålv. Lady Crosfield är en dam med både praktisk blick och kunskaper. Arbetarpartiet kan emellertid skryta med de mest sensationella personeröv-

ringarna bland "titled ladies", först och främst markisen Curzon's dotter, lady Cynthia, som förenar skarp socialistisk rödhed med en framgångsrik ung, skön och elegant societetsdams exteriör. Det behöver väl icke nämnas, att lady Cynthia också förstått att kläda sig på sina röstvärningsutflykter i fattigkvarteren med en smak och urskiljning som framkallat extatiska lovord även från de ärkereaktionäraste tidningarnas modekäsöser. En annan blåblodig kvinnosocialist är lady Clare Annesley. Hon var till år 1915 en firad figur på aristokratiska rävjakter och i annan förnämlig förströelse. Sedan dess har hennes förhärskande kärlek varit socialistisk samhällsförbättring.

Bland ryktbara suffragetter från ett förgånget skede är det ej många, som nu bekymra sig om parlamentarisk kandidering. Ett strålände undantag är den liberala Mrs Corbett Ashby, en gång sekreterare i Landsförningen för kvinnorösträtten i England. Hon intar en resolut ståndpunkt ifråga om kvinnornas politiska framtid. Rösträtten är i hennes ögon blott ett medel. Hon är ett av de briljantaste politiska huvudena inom kvinnolägret och samtidigt orädd. Att hon kan extemporera fina politiska tal på fyra olika språk är en av hennes mindre talanger.

Ett pittoreskt inslag i valkampen var Mrs Hoffman, man borde tillägga "from America". Hon naturaliserades för några år sedan, men detta invercade icke särdeles på hennes syn på tillvaron, som är "amerikansk" i termens vedertagna bemärkelse. Den amerikanska jargongen behärskar hon till fulländning. Temperament har hon "så det blir över". Pengar också; liksom förkärlek för traditioner och gamla historiska herresäten. "Jag gillar aktivitet", förkunnar Mrs Hoffman, "och jag tänker inte sitta som ett gammalt fruntimmer och mysa framför en brasa. Jag ogillar arbetarpartiet, därför att jag dyrkar traditioner. Jag är själv en ättling till Anne Boleyn. Tories kan jag inte med. För dem är jag alltför mycket amerikan och nutidsmänniska. Följaktligen är jag liberal." Denna partipolitiska deklaration har onekligen ett nytt anslag. Men Mrs Hoffman tog icke illa upp, när en elak åhörare tillsporde henne, om det gick i släkten att tappa huvudet som Anne Boleyn råkade göra.

Det ryktbaraste namnet bland kvinnokandidaterna var utan fråga Miss Megan Lloyd George, sin faders älsklingsbarn. "Megan" besitter också något av faderns förmåga att taga folk. Hon har en bestickande personlighet och anses vara en liten "wizard" (häxa). Om "Megan" företräder det unga kvinnliga England, eller rättare sagt Wales, är Mrs Wintringham, förutvarande liberal medlem av underhuset, en pampig bild av solid och öm politisk moderlighet.

Denna snabba revy av parlamentariska aspiranter är icke uttömmande. Många andra lärda eller olärda, allvarliga eller muntra, ordinära eller pittoreska figurer förtjänade presenteras. Men den antydda typ-kartan säger tillräckligt. Det finns "alla slag" där. Den skänker dock icke förnimmelsen av ett stort, allmänt och överväldigande politiskt uppvaknande bland Englands kvinnor — sådant som kvinnosakens kämpar drömde om. Men det kommer och kommer nog snart, får man hoppas — särskilt om Mrs Corbett Ashby får värdiga kvinnliga medkämpar och efterföljare.

ESKIL SUNDSTRÖM.

MÅNGA VORO KALLADE...

KVINNLIGA POLITIKER I ENGLAND FRAMFÖR KAMERAN.

Till texten å föregående sida presenteras här bilder av några världsberömda kvinnliga politiker i England, samtliga utom mrs Corbett Ashby invalda i parlamentet vid det senaste valet.

Mrs Corbett Ashby, välkänd inom den internationella kvinnovärlden, ordf. i Rösträttsalliansen och starkt kvinnonamn i England.

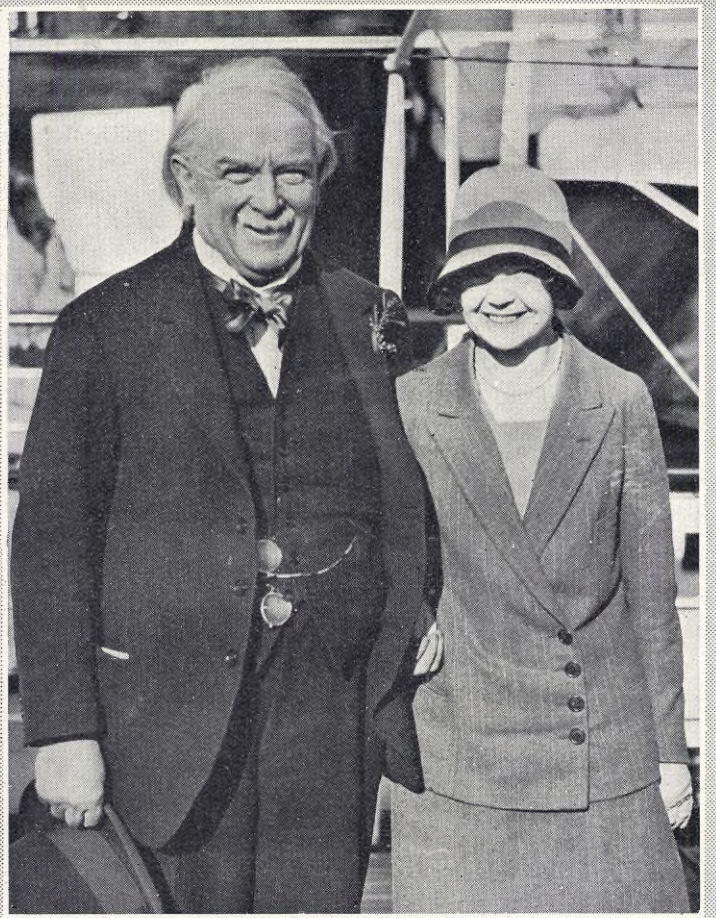
Lady Astor, Englands första kvinnliga parlamentsledamot.

Lady Cynthia Moseley, dotter till framtidne Marquis Curzon, som var strängt konservativ, är en livlig och temperamentsfull socialist.

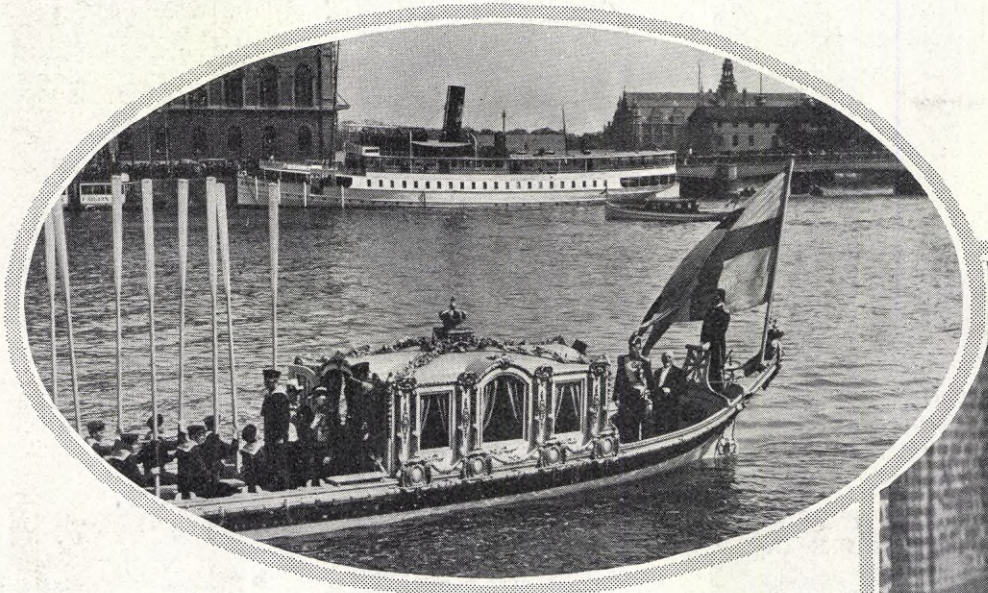
»Vår Maggie» kalla engelsmännen helt familjärt miss Margaret Bondfield, om vilken det profeteras att hon en gång skall bli premiärminister.

Miss Megan Lloyd George med sin berömda fader.

E N K U N G L I G F E S T

FRÅN LETTLÄNDSKA PRESIDENTBESÖKET I STOCKHOLM.

Goddag!

I förra veckan hade Stockholm och kung Gustaf besök av Lettlands president Zemgals, som blev firad med vederbörlig pomp och ståt.

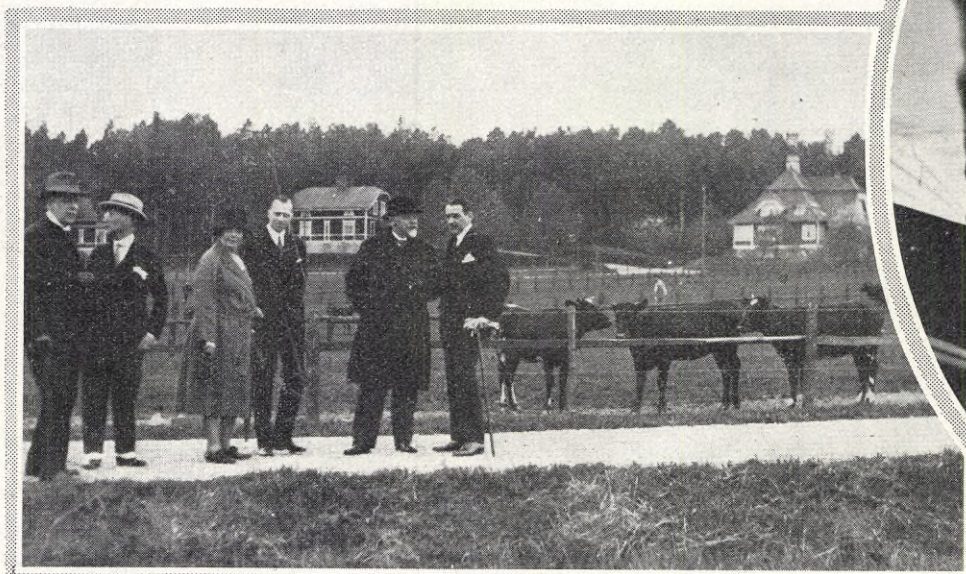
Visit i Stadshuset, som visades av stadsfullmäktiges förste vice ordf., direktör Juhlin Dannfelt.

Kung Gustaf och president Zemgal åka i gala upp till Slottet från Logårds-trappan.

Adjö!

Presidenten studerar lantbruk och boskapsskötsel på Hamra gård, Tumba.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

ANNIE ERIKSSON.
F. Frieberg, Stockholm. Änka efter kyrkoherden i Västra Ryd, kontraktsprosten Carl Eriksson.
85 år den 12 juni.

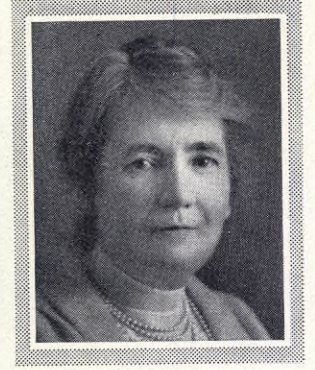
ALMIDA NORDELL.
F. Sellergren, Kalmar. Änka efter kyrkoherden i Åhus F. G. Nordell.
80 år den 9 juni.

ELISE JOHANSON.
F. Stiernspetz, Kalmar. Änka efter stationsinspektoren Gustaf Adolf Johanson.
75 år den 10 juni.

MARIA NORDBLAD.
F. Petterson, Uppsala. Änka efter kyrkoherden i Kila, kontraktsprosten Carl I. Nordblad, Sala.
70 år den 7 juni.

GERDA MELIN.
F. Blomberg, Karlstad. F. d. direktis för Värmlands hemslöjd. Änka efter seminarieadjunkten Per Melin.
70 år den 12 juni

CONSTANCE LOKRANTZ.
F. Norberg, Lyrestad. Maka till f. d. disponenten J. Robert Lokrantz, Lyrestad.
70 år den 13 juni.

GERDA ESPING.
F. Ahlström, Stockholm. Änka efter tandläkaren Erik Esping, Stockholm.
60 år den 25 maj.

ELLA von ESSEN.
F. Dickson, Helliden, Tidaholm. Maka till kammarherren frih. Alfred von Essen.
60 år den 7 juni.

ANNA HELLBORN.
F. Holmberg, Strömstad. Maka till häradshövdingen jurisdoktor Berndt Hellborn.
60 år den 9 juni.

EDITH RICKBERG.
Fröken, Göteborg. Ordf. i Kvinnliga Kontoristförbundet i Göteborg m. m.
60 år den 12 juni.

ELISABET TINGVALL.
Fröken, Falun. Trädgårdsdirektör. Lär:a vid folkskoleseminariet. Dotter till stadsläkaren C. A. Tingvall.
60 år den 12 juni.

AGDA NÆSMAN-NORDSTRÖM.
Fru, Stockholm. Målarinna. Maka till byråchefen N. M. Nordström.
55 år den 11 juni.

MÄRTA ECKERBERG.
F. Anderson, Kungsör. Maka till kyrkoherden i Kung Carl och Torpa, prosten Carl Gustaf Eckerberg.
55 år den 13 juni.

SIGRID WIDERCRANTZ.
Fröken, Munsö. Lärarinna vid Munsö folkskola.
50 år den 6 juni.

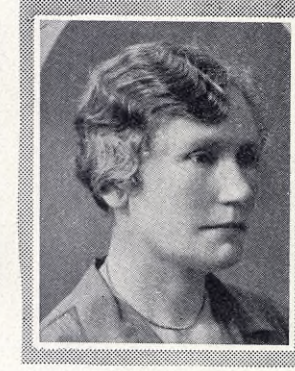
RUTH SIMONSSON.
F. Östberg, Göteborg. Maka till stationsinspektoren vid Statens Järnvägar Conrad Simonsson.
50 år den 7 juni.

IDA (DIDI) MÖLLER.
F. Schaub, Malmö. Maka till postkontrollören Ernst Möller.
50 år den 8 juni.

ELSA BURÉN.
F. Francke, Stockholm. Maka till översten Bertil Burén, Stockholm.
50 år den 10 juni.

ANNA GRÖNFELDT.
Fröken, Umeå. Lektor vid Folkskoleseminariet. Dotter till distriktsveterinären Felix Grönfeldt.
50 år den 10 juni.

VENDELA CARLSON.
Fröken, Lidköping. Postexpeditör. Dotter till veterinären C. Th. Carlson och hans maka, f. Vesterlund.
50 år den 11 juni.

INGEBORG AGEBERG.
F. Liljeholm, Göteborg. Maka till läroverksadjunkten Gustaf Ageberg, Göteborg.
50 år den 12 juni.

Fint Smörgåsbröd.

2½ dcl. gräddmjölk
½ ägg
1 msk. socker
2½—3 hg. vetcmjöl

1 tsk. Rumford bakpulver
100 gr. smör el. margarin
1½ tsk. finstött kummin.

Beredning: Mjölken vispas tillsammans med ägget och sockret. Mjölet siktas med bakpulvret och häri nedröres äggblandningen. Degen får ej vara för lös. Sist inarbetas det kalla smöret och kumminen. Degen kavlas ut till en tunn kaka, naggas och sporras till avlånga bröd och dessa gräddas genast i medelvarm ugn.

Varför giva upp?

Bliv ej modlös därför att Ni känner Eder slö och trött eller icke synes hava Edert gamla humör, Eder energi och arbetskraft. Tusenden i samma situation hava blivit botade genom att taga en radium-kur med Miradium, som innehåller naturens mest underbara grundämne, själva det äkta radium, i precis de riktiga vetenskapligt avpassade doserna. Miradium-salt fås på alla apotek i glas à kr. 6:50 till en månads kur. I sanning billigt för ett preparat som återuppbygger organismen genom att skapa sunda och livskraftiga celler!

Använd det mot reumatism, ischias, gikt, blodbrist, nervlidanden, sömnlöshet, ämnesomsättningssjukdomar, maglidanden, trötthet och ålderdomssvaghet.

BERGS AKTIEBOLAGS NORRKÖPING

BOMULLSVÄVNADER HÖGSTA KVALITET

LÄTTSYDDA SLITSTARKA

till salu hos varje välsorterad
vävnadshandlare

Svält ej

Edra rumsväxter, giv dem "Plantagen", ett på vetenskaplig grund sammansatt koncentrerat växtnäringssalt. Garanterat äkta endast på originalburkar. Erhålles hos Kemikalie-, Frö- & Blomsterhandlare.

Begär alltid Vitrum's tillverkningar: Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel. Nedsatt pris.

Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat. Nedsatt pris.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxermarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapastiller Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande o. mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättsmält fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist o. svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å
Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals Laboratorium, Sthlm.

Samtliga preparat finnes på alla apotek.

Grevinnan Anna Brahe, född Nordenfalk, maka till överstekammarherren greve Magnus Brahe, avled nyligen i en ålder av 65 år. Med grevinnan Brahe, på sin tid hovdam dels hos dåvarande kronprinsessan Victoria, utgick vår första greveätt på kvinnolinjen.

En skoldag på avskrivning.

(Forts. fr. sid. 639.)

föräldrarna fick komma när det passade dem, och det hela blev gemytligt och småtrevligt, för oss elever faktiskt riktigt roligt.

Småttingarna tycka om examen.

Att även läroverksexamen sådan den nu är kan vara rolig vill kyrkoherde *Eskil Andrae* framhålla.

— Nota bene i de lägre klasserna. I den ålder, då man viftar med händerna när man kan något och luggen och sjömanskragen fladdra av intresse, då betyder det en hel del av nöje att pappa och mamma någon gång på året få bevittna hur duktigt man är. Det blir en liten högtid för de minsta ungarna.

För övrigt är det, eller bör vara, en liten högtid även för pappan och mamman. Sett från den synpunkten, att man dock bör ha någon aning om och kontakt med den miljö, i vilken ens barn praktiskt taget tillbringa hela sin ungdom. Utan att förstå den miljön och känna människorna i den kan man inte sätta sig in i barnens syn på tingen. Därför bör examen, i den mån den förmedlar denna kontakt, kvarstå.

— Förmågorna skola få framträda — säger börsdirektör *Kurt Belfrage*.

— Examen som den är ordnad nu är onödig, onödigt besvär lägges ned på den och onödig tid går åt.

— Fyra timmar...

— För dem som bo i staden, ja. Men i varje läroverk gå ju en mängd pojkar med föräldrahem på andra håll i landet, och det är komplett onödigt att de pojkarna skola behöva gå och vänta på dessa fyra timmar utan reellt innehåll. För övrigt, de flesta vill väl ut på landet så fort som möjligt.

Onödigt är alltså det epitet jag vill ge åt hela saken. Föräldrar, som vill komma i kontakt med lärarna kunna göra det på så många andra sätt, och de som inte vill, de gå inte på examen. En annan sak är om eleverna själva få visa, att de kunna sjunga eller spela eller tala eller läsa vers. Men att sitta och bolla med förhandslärd fakta...

Bollandet kan för övrigt bli ganska valhänt och pinsamt, betonar fru *Laura Ekman*.

— En liten pojke kan bli ganska konfys av dessa konkurrensmammor och dabba sig mer än rättvist. Poesin i landsortens berömda examina förflyktigas nog även litet vid den tanken: att sitta i styv konfirmandkrage med vaga insikter i ämnet och ha hela stan bligande i dubbla leder från väggarna...

— Går fru Ekman alltså aldrig dit?

I pressen har denna brännande fråga diskuterats. Framstående män av facket hava dock givit den glädjande förklaringen, att shinglade

damer ej riskera skallighet, blott de dagligen vårda sitt hår med **WATZINS Keratin-Hår-vatten** och **WATZINS Keratin-Svavelpomada**. Under leg. läkares kontroll uppmättes hårväxtens ökning till 15,6 %.

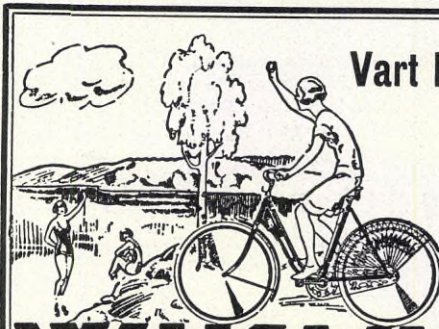
Gahns
Upsala
Kungl. Hovleverantör

Franska språkkurser vid Universitetet i Lausanne.

Resa från Trälleborg och åter inkl. pension i fransk familj och kursavgift — 2 v. Kr. 295.—, 4 v. Kr. 380.—, 6 v. Kr. 475.—
11—24 juli 11 juli—7 aug. 11 juli—21 aug.

Laussanes läge vid Genève sjön är underbart. Härliga strandbad. Utflykter kring sjön och alperna. Komb. hemresa över Italien eller Paris. Program och anmälningar:

A.-B. Alltrafik Resebureau, Stockholm, Hamngatan 14.
Norr 111 55.

Vart Ni än skall,

har Ni bruk för en lättgående och elegant velociped från

WIKLUNDS

STOCKHOLM.

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt: 50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t. Helmsarg. 55:—, halvmsarg. 30:— pr gång. Hellsida f. t. 750:—, hellsida e. t. 600:—.
Lediga platser och platsökande 30 öre.

Tel. 1646 o. N. 6147

Grundlagd av

FRITHOF HELLBERG

IDUN

Chefredaktör:

EVA NYBLOM

Iduns prenumerationspris:

UPPL. A.		UPPL. B.	
Helt år	17:—	Helt år	15:—
Halvt år	9:—	Halvt år	8:—
Kvartal	4:50	Kvartal	4:25

Tel. Redaktionen N. 9803 o. N. 402. Verkt. dir. N. 4304

Tel. N. 1602 o. N. 6147

— Jo, ofta. Så länge seden kvarstår finner man sig ju i den. I all synnerhet som det är ett av de få sätt man har att kunna visa intresse för barnens studier och skolliv. Deras tacksamhet för detta intresse lämnar jag dock därhän.

En vilostund.

(Forts. fr. sid. 644.)

i anledning av er nya bok, där ni ritat av eller rättare karikerat som det nu brukas en kyrkans tjänare på ett sätt som med rätta föranleder ett ingripande från kyrkligt håll.

— Stackaren, van att predika, tänkte författaren och lade sig till ro. Prästen fortsatte: — Det förekommer i er framställning vissa poänger som skulle vara högligen upprörande, om man inte finge räkna med att sådana tryckalster som nyss omförmälda bok äro ren dikt från början till slut, utan motsvarighet i verkligheten.

Då reste författaren sig ivrig från sin soffa: — Fullkomligt misstag, herr pastor! Mina personer äro gjorda av bilder från verkligheten varenda en. Hoplappade förstås, men det är sådana läggspel som är vår lilla konst och förnöjelse. När vi lyckas få lapparna att passa ihop och bilda levande varelser, då förnimmer vi en gnista av skaparens glädje den sjunde dagen.

— Men det torde vara tvivelaktigt, huruvida allmänheten, den läsande allmänheten känner någon glädje över edra skapelser. Att en präst i kyrkan förrättar den heliga dopakten med vitmenad baksida, som ni behagar uttrycka er, kan väl knappast vara en glädjande syn, och jag vill dessutom påpeka, att den vitputsade kyrkväggen alltid smetar ifrån sig. Jag menar, er präst hade väl kommit för nära, och det kan hända vem som helst.

— Ja visst, alldeles riktigt, men på vem som helst, på en vanlig människa gör det ingenting. Jag kan försäkra er, herr pastor, att min präst har levande modell för allt sitt görande och låtande. De yttre konturerna har jag själv uppsnappat: lång, prydlig, rund, högtidlig lite dröjande ämbetsröst, men för övrigt har jag begagnat en massa snapshots från hans ämbetsutövning som ställts till mitt förfogande av hans församlingsbor. Somliga har jag ej använt, fastän det kunde varit frestande, en t. ex. där prästen vid en vigsel lyfter ringen i en båge mot höjden, innan han sätter den på brudens finger. Den var mycket rolig, men jag motstod frestelsen att taga den med, för kan ni tänka det, man blir medan man lägger sina figurer, nästan kär i dem trots allt. Min präst t. ex. — jag hittade en riktigt god och prätig människa innanför ämbetskalet, och jag drog och slet för att få det av honom, så att andra också skulle få syn på människan. Det hände mig en gång för länge sen, att jag skulle teckna en ung flicka med ett förtjusande ansikte, men en gräslig frisyra. Jag försökte ändra på den men då blev hon helt olik sig. Jag måste låta henne ha det åtstramad håret med en vidunderlig silverpil, fastän jag visste att det skulle fördärva hennes ljuvlighet. Jag var verkligen gråtfärdig, men det hjälpte inte.

Författaren var så ivrig, att han rest sig upp. Han tog intresserat prästens framsträckta hand. Vad skulle han manne säga?

— Ja, hm, det var som ni torde förstå å mitt ämbetes vägnar jag kom. Ursäkta att jag kanske synts påträngande!

— Var det inte det jag trodde! Skalet igen! Det är hårt!

Det blev ingen ostörd vila den eftermiddagen. En kort stund efter pastorns besök

öppnades dörren försiktigt av en bred och ganska korpulent mansperson.

— Kantor Persson, kanske bekant?

— Bekant? Jag kan verkligen inte påminna mig att vi träffats, såvida det inte var vid senaste karnevalen. Jag bjöds på en biltur av min vän Kurre och presenterades för hans far, som jag vill minnas hette Persson. Var det kanske kantorn?

— Jo, det lär stämma det. Men nu är det så att herrn har skrivit smädligheter om min far och kallat honom fyllehund. Han var ju i alla fall en storbonde, om han också tog sig en peliknarkare emellanåt.

— Er far! Jag kan försäkra, att jag inte haft en aning om hans tillvaro. Och fyllehund? Har jag verkligen begagnat ett så fult ord? Var kan jag ha sagt det? Aha, nu minns jag, det är nämdemansmorän som säger det om någon som hon kände. Jaså, det var er far! Jag försökte verkligen att förmå henne att mildra sitt omdöme och föreslog, att hon skulle säga, att han tittade för djupt i glaset, men då satte hon händerna i sidan och förklarade, att göra sig till och tala fint det hade hon då aldrig gjort. Det var inte alla fyllehundar som var oduglingar för det, och skada var det på Per Andersson, som i grund och botten var en karlakt.

Det var verkligen omöjligt för mig att få henne till att ändra sig. Jag försökte förklara för henne, att det kom att gå ut över mig, men då skrattade hon riktigt och sa:

— Skriv han, som han vill, jag säger som jag vill! Envar får gala efter sitt näbb.

— Jaså, ja, Kantorn talade nu med en helt annan röst, jag tänkte mig inte, att det var på det viset, men det är kanske inte så lättvindigt som en annan kan tro att skriva böcker. Nu får jag säga tack för mig och adjö. Författaren sträckte på sig och gäspade.

Karina Bell om Oatine

“Jag kan rekommendera OATINE därför att den giver en frisk och klar hud.”
Karina Bell.

Kan varje kvinna bliva vacker?

Icke alla äga de klassiskt regelbundna ansiktsdragen, men alla kunna uppnå att bevara huden fin, klar och vacker.

Varför

använda 9 av 10 damer dagligen OATINE?

Därför

OATINE är extrakten av ren havre med just de fina bitillsatser, som äro så outhärliga för huden, den är föda och näring, den stimulerar samt verkar uppmjukande och adstringerande. Vid en lätt ingnidning med OATINE och avtorkning efter ett par minuter, avlägsnas allt det smuts och damm som lagrat sig djupt inne i de många millioner porerna. Och glöm inte att en ren hud är den första förutsättningen för en frisk, klar och vacker hud

Ett gott råd:

Undvik tvål och vatten i ansiktet och kom ihåg den gyllene regeln, att huden bliver narig, torr och grov vid bruket av olika slag av crëmer, samt vid all överdriven behandling.

Oatine-Snow är dag-crëmen, som gör huden bländande vit och matt och är outhärlig som underlag för OATINE-PUDER.

Begär uttryckligen

Oatine
och
Oatine
Snow

Namnet är GARANTI för KVALITET. Med varje förpackning följer bruksanvisning. Följ denna noga. Oatine skyddar Eder hud mot vår ostadiga väderlek.

Efter rakningen är huden ömtålig. Alla herrar böra därför använda

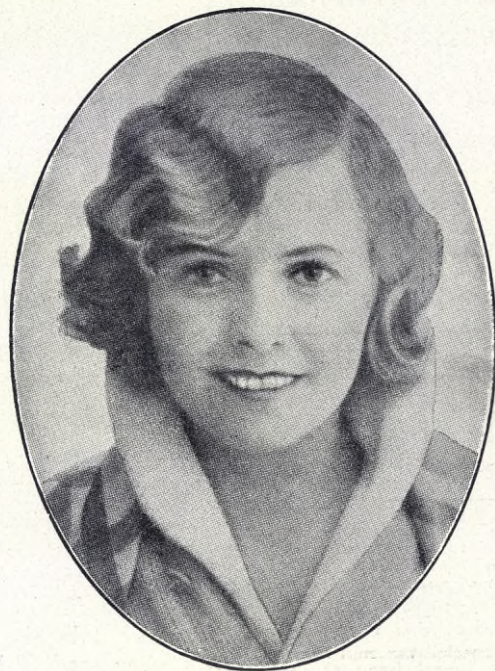
OATINE.

Tillerkänd 10 Grand Prix och Guldmedaljer.

THE OATINE COMPANY A.-B.

London — Paris — Köpenhamn — Stockholm

Fås i Finland i Parfumerie Harrison, 27 Kaserngatan, Helsingfors.

OATINE och OATINE-SNOW fås överallt i burkar à Kr. 2: 50 samt stor burk med tredubbelt innehåll à Kr. 5:—. I tuber à Kr. 1: 25 och 2: 50. I lyxförpackning till samma pris.

OATINE-PUDER, är osynligt på huden och fint parfumerat i lyxförpackning à Kr. 1: 50 och Kr. 3: 50 samt i askar à Kr. 2: 50.

I ALLA BÄTTRE PARFYMERIER.

Fysiken hålles fin med Fruksalt-Samarin

Stimulerar till energi och friskar upp hela kroppssystemet genom sin förmåga att utrensa skadliga ämnen från organismen. Pris pr fl. kr. 2:50. Säljes överallt. Obs! Ej i lös vikt.

Cederroths Tekn. Fabrik,
Stockholm.

Landets äldsta fabrik för tillverkning av s. k.

Springmadrasser

Senaste priskuranten, omfattande alla våra tillverkningar, sändes på begäran gratis franco.

SKAND. SÅNGRESÅRFABRIKEN
Tel. 344. KARLSTAD. Tel. 344.

GEMLA TRÄDGÅRDSMÖBLER

REKOMMENDERAS

HÄNVÄND EDER TILL NÄRMASTE
MÖBELAFÄR.

GEMLA FABRIKERS A.-B., DIÖ

Eder arbetsförmåga kan ökas med 23%

Engelska läkare,

som särskilt sysselsatt sig med trötthetsproblemet, konstatera, att prestationsförmågan genom användning av Sanatogen ökas med 23 %.

Svenska läkare

hava i särskilda uttalanden bekräftat, att kropp och själ stärkas genom användningen av Sanatogen.

Läkare över hela världen

ha i mer än 25,000 skriftliga uttalanden avgivit sin gynnsamma dom om

Sanatogen

Ni bör själv utnyttja detta kända faktum och ersätta den förbrukade energin och nervkraften genom Sanatogen! Ni kan prestera mera och gever Eder själ förnyad styrka!

I förpackningar från kr. 1:75 å alla apotek samt i färg- och kem. affärer. Önskas ytterligare upplysningar, ifyll och insänd bifogade kupong.

A.-B. SANATOGEN

Kungsgatan 59, Stockholm I. Tel. 12195

Sänd mig gratis och franko:

Sanatogenprov och broschyr.

Namn

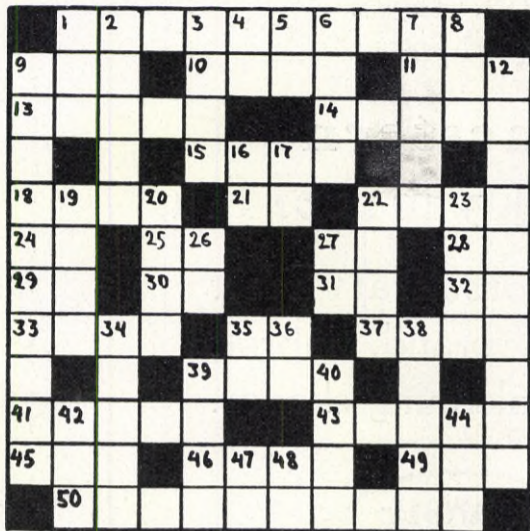
Titel:

Adress: Idun

Han var förskräckligt sömning. Om inte alla dessa människor som störde honom vore så trevliga, så skulle han ringa efter en polis som kunde bevaka hans dörr. Men nu var det väl ändå slut med påhållningarna.

Han vände huvudet mot fönstret. Gatljktan hade tänts. Han reste sig och kände, att han frös och skakade. Han såg sig omkring i rummet. Allt var som när han lagt sig till vila på sin soffa. Han såg på sin klocka. Den var åtta. Då kunde han hinna med nattåget, om han genast började förberedelserna.

Kryssordstävlan i n:r 23.

Vågräta ord: 1. Sysslar med skriftställer. 9. Lantligt namn. 10. Klassisk stad. 11. Beläget i öster. 13. Make till ådan. 14. Björntjänst och fågelfågel. 15. Spel. 18. Av samma mening. 21. Att gå till sina fäder. 22. Går nu på femtiotalet men är pigg ändå. 24. Ofta tallbevuxen. 25. Har samband med temperaturen. 27. Flod. 28. I samband med båtnamn. 29. Kåre. 30. Besökes gärna av stockholmskan. 31. Får babyn. 32. Ton i skalan. 33. Simfågel. 35. Kärl. 37. Beskedlig. 39. Verktyg eller fågel. 41. Tysk stad och svensk ätt. 43. Frånskiljas såsom mindervärdiga. 45. Kommer efter flitigt begagnande av 42 lodrätt. 46. Besudlad. 49. Viloläger. 50. Kryddbemängt bakverk.

Lodrätta ord: 1. Slö. 2. Flod som utfaller med tretton mynningar. 3. Nödtorft. 4. Bindeord. 5. Ton. 6. Kan ses i tidningar. 7. Är den som gjort sig ett namn utan god klang. 8. Byte, om också inte kristligt. 9. Hörs från dem som klaga. 12. Blir brottslingen ställd inför. 16. Oförtrutet. 17. Upplandssocken. 19. Värde men ändå intet värde. 20. På Sicilien. 22. Svart och vit fågel. 23. Till ytterlighet dåliga. 26. Dragare. 27. Kör. 34. Att bära i. 35. Djur hos lantmannen. 36. Betecknar tid. 38. Uppkommer lätt, då fara hotar. 39. Knut och hastighetsmått. 40. Är mängden den sista. 42. Starkvara. 44. Flicknamn. 47. Gud. 48. Pronomen.

I varje lösning, som skall vara insänd inom 14 dagar efter numrets datering, skall läggas ett 15-öres frimärke och summan av de insända märkena delas mellan pristagarna förutom de av redaktionen uppställda belöningarna — 2 st. à 5 kronor. Sändas flera tävlingssvar i samma försändelse inlägges vart och ett i särskilt kuvert. Prisen utbetalas genom postsparbaken. Kuvertet märkes: "Kryssordstävlan i n:r 23."

Lösning.

Kryssordstävlan i n:r 17.

Vågräta ord: 1. Emigrant. 7. Sax. 9. Dråp. 10. Ion. 13. Ister. 14. Disträ. 15. Lur. 16. Elis. 18. Lev. 19. Vrak. 21. Ag. 22. Jane. 23. Rem. 25. Bar. 26. Rik. 27. Air. 28. Alem. 30. F. v. 31. Lido. 34. Dom. 35. Bris. 37. Vis. 38. Etsare. 39. Torso. 40. Rio. 41. Ojar. 43. Aar. 44. Rydmått.

Lodrätta ord: 1. Extra. 2. Idre. 3. Gr. 4. Rådig. 5. Apis. 6. Titlar. 7. Silveråder. 8. Asur. 11. Oren. 12. Näverdosor. 17. Lam. 20. Krim. 22. Jarl. 24. Ek. 25. Bi. 26. Remsor. 27. Avi. 29. Loti. 30. Frejd. 32. Ivrat. 33. Disa. 35. Brom. 36. Strå. 42. A. m.

Två pris à 14 kronor tillfalla Gustaf Berg, Drottningholmsvägen 72, Stockholm, och Hildur Lindberg, Brahem, Skokloster.

SOUTHALLS'

SANITETSBINDOR
THE "ORIGINAL" MAKE.

Absorberande, antiseptiska.

Pressade Bindor

Dessa äro särskilt avsedda för damer på resor. Bindorna äro Southalls vanliga, men genom pressning reducerade till tändsticksformat. Upptagna återfär bindorna sin form och elasticitet. Storlekar: A, B, C, D.

FABRIKANTER:

SOUTHALL BROS & BARCLAY Ltd.,
CHARFORD MILLS, BIRMINGHAM, ENGLAND.

I lager hos:
Nordiska Kompaniet (sjukvårdsavdelningen). Au Corset Gracieux, Stockholm. Apoteket Kronan, Göteborg. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg. Buttericks Mönsteraffär Stockholm, Göteborg, Malmö och Hälsingborg. Samt hos alla förstklassiga sjukvårdsaffärer.

En gros hos:
Gustaf Hjelm & Co., Stockholm. Stilles Försäljnings A.-Bol., Stockholm. Kirurgiska Instrument Fabriks A.-Bol., Stockholm. Apoteket Vasens Apoteksvarucentral "Vitrum", Stockholm. Sederholm & Co., Liljeholmen. R. Söderberg & Co., A.-Bol., Göteborg.

Ingenstädes i Stockholm köpa
damerna sina strumpor så
fördelaktigt som hos Twilfit,
Nybrogatan 11, Stockholm.

GEFLE MANUFAKTUR AKTIEBOLAG STRÖMSBRO

Oblekta, Blekta och Färgade

Vävnader

Tillse att Ni alltid erhåller märket
"SVANEN"

Kommissionslagrens telefonnummer:
Stockholm 9646 - Östersund 130 - Hudiksvall 532 - Hernösand 13 -
Sundsvall 3003 - Umeå 141 - Skellefteå 93 - Piteå 30 -
Luleå Namnanrop: Aktiebolaget Nyberg.

Trädgårds- möblerna

från

NORDISKA
KOMPANIET

Begär ill. katalog!

Pengar i Postsparbanken är Pengar i "Plånboken",
ty samma postsparbanksbok gäller vid **alla** postanstalter och sammanlagt intill 300 kr. pr kalendervecka utbetalas **utan uppsägning**. Ränta 4 %

Scen och Film

En revy till — denna gång är det Karl-Everts på Folkteatern. Den kommer efter de andra, men är inte sämre för det, tvärtom. Stockholm-Motala, Våglängd Folkkan 72993 — var riktigt uppiggande den våta och kalla majkväll, då premiären ägde rum och kommer nog att hålla ut i konkurrensen. Fast den är hård både med de många andra revyerna och de ljusa sommarkvällarna. Men så var det utom Karl-Evert själv i olika uppenbarelsen sådana goda och beprövade krafter som Sigurd Wallén, Lövås, Dagmar Ebbesen, Nita Härleman, den söta Maritta Marke, för att inte nämna Folkans farliga flickor, som dansade i olika skepnader och genomgående vackra och eleganta dräkter. Svasse Bergqvist och Kar de Mumma hade med växlande lycka försett sketcher, vi uppskattade Kar de Mummas mera än Svasses. Hämnden är ljuv! av den förre är vad man skulle vilja kalla att uppnå effekt med små medel. Däremot förvärrar man sig över att i Veberöds bank av Svasse den frodiga komiken i bankkraschernas groteska efterspel inte kommit till användning. Harald Garmland har med dekorationer och dräkter visat en modernt påverkad fantasi. De äro lyckade, inte bara som färgval för ögat utan även i komisk kraft.

Bland kupletterna gjorde sig särskilt Fy på sej, gamla människan, föredragen av Sigurd Wallén, Nemesis Diana och Karl-Everts Man skall inte skräpa ner uti naturen. Men Fröken, pardon med hela den åtföljande scenen hör till de smaklösheter, som borde rangeras ut.

Stämningen bland publiken befann sig nästan oavbrutet på en svindlande höjdpunkt.

Eth. K.

"Den kan ej känna arbetsglädje, som ej förmår spara något av arbetsinkomsten."

EMULGON

(MED OCH UTAN JÄRN)

är en vitaminrik fiskoljaemulsion, som innehåller Phospho-Energon och kalk.

Är starkt aptitgivande, stärker muskler och benbyggnad.

Synnerligen välgörande för klena och undernärda personer i alla åldrar.

SPECIELLT FÖR BARN.

SÄLJES ENDAST Å APOTEK

Semestern blir bekymmerfri när Ni försäkrat Edert hem mot brand, inbrott och vattenledningskador.

Huvudkontor:
Mynttorget 1, Stockholm.

Telefonanrop:
Skandia-Freja.

FRÅGOR OCH SVAR!

Badorter i England.

Fråga: Vore tacksam för uppgift å adress och kostnader för någon trevlig badort på Isle of Wight eller annorstädes i England.

"Första resan".

Svar: Ventnor, Shanklin, Sandown, Tarrisbrook Castle, Cowes, där de stora regattorna hållas, ligga på Isle of Wight.

Brittisk förening.

Fråga: Det existerar något som heter British Women's Guild. Kan en engelsktalande ung dam vinna inträde i denna? Vart skall man i så fall vända sig? Fordras att man vistats någon tid i England?

Malena.

Svar: Antagligen är det mycket svårt för en utlänning att vinna inträde i nämnda förening, åtminstone bör hon en längre tid ha vistats i England. — För att få säkra upplysningar är bäst själv skriva till föreningen eller också till The Women's Institute, 92 Victoria Street, London S. W. eller till The Anglo-Swedish Society, 10 Staple Inn, High Holborn, London.

Fjällpensionat.

Fråga: Vore tacksam få anvisning på några bra pensionat i S. Norge i fjälltrakt.

Fjäll-luft.

Svar: Bolkesjö Pensionat på Kongsberg-Gjörlien, Lillehammer och Dahls pensionat, Gunstad, Ringabu station (Gudbrandsdalen).

Förlovningsmiddag.

Fråga: 1) Vem bjudes först vid en förlovningsmiddag?

Ungdomlig skönhet
— Eder belöning.

Naturens

verksamaste skönhetsmedel förblir vatten och Björktvål Prins av Parma

Björksaften, naturens förnämsta skönhetsmedel i förening med finaste växtoljor och balsamiska ämnen, vetenskapligt sammansatta under kontroll av Professor Håkan Sandqvist, har gjort Björktvålen till ett verksamt medel, som gör huden och givet densamma friskhet och ungdomlig skönhet in i ålderns sena höst. Genomgående överfettad och sammetslen, med björkens friskhet och rosens doft, förblir den hyns bästa hudkräm och vår tids förnämsta skönhetsmedel.

Pris 75 åre.

FABRIKS BOLAGET PARMA,
Stockholm.

2) I vilken ordning skålar vädinnan med gästerna?

3) Skola vuxna barn i familjen även utöva värdskap, t. ex. genom att skåla först med gästerna, även de äldre?

4) Skola dottrarna i huset skåla först med sina resp bordskavaljerer?

Prenumerant.

Svar: 1) I många fall kan fastmön bjudas först men beror på vilka äldre släktingar som äro närvarande.

2) I samma ordning som vid en vanlig middag, allra först med den herre, som sitter till vänster om henne. De nyförlovade få naturligtvis under middagens lopp sin egen skål med tal.

3) Nej, det är inte nödvändigt.

4) Nej, tvärtom, han skålar med henne.

Lanthushållskurs.

Fråga: Vore tacksam få upplysning om lantbruksskola eller gård där kvinnlig lantbrukselev (ej trädgårdselev) mottages.

Eva.

Svar: Fackskolans lantgård Brogård, adr. Fackskolan för huslig ekonomi, Uppsala.

Fredrika Bremerförbundets lant-hushållsskola Storgården, Rimforsa.

Sommarresa.

Fråga: Vore tacksam om Idun kunde giva mig uppgift på ett bra sommarställe i Småland, pensionat eller dyl. Helst i trakten av Tjust eller Taberg. Ej brunns- eller kurort men ändå livlig plats. God och närande kost.

Lunda-prenumerant.

Svar: Sollidens pensionat, Smålands Taberg.

Barna- och fattigvård.

Fråga: Kan jag genom Idun få upplysning vart man skall vända

sig för att söka barnavårds- eller fattigvårdsinspektörsbefattning.

Socialt intresserad flicka.

Svar: För att få en så hög befattning inom barna- och fattigvården fordras mångårig praktik inom samma, och att ha varit föreståndarinna för barn- eller ålderdomshem.

Svenska fattigvårds- och barnavårdsförbundet anordnar årligen kurser för utbildning av föreståndarinnor för ålderdomshem och barnhem.

Då endast elever, som visat sig äga förutsättningar att bli godkända såsom föreståndarinnor, böra intaga det begränsade antalet platser vid kursen, ingår i dennas planläggning, att varje sökande före antagandet till kursen under en viss tid skall hava praktiserat å sådan anstalt, som utbildningen avser. Därtill i sjuk- och sinnessvård, i matlagning och lanthushålls skötande för att kunna antagas till elev i den förnämnda kursen. Intyg om erfarenhet i barnuppfostran vunnin inom barnavårdsanstalt, skolvskoloni, familj etc., praktik å barnsjukhus, i matlagning och lanthushålls skötande m. m. för att antagas som elev till barnavårdskursen.

Två sagor.

Där sutto två äppelblommor på en skör liten apelpgren och drucko av nattdagens sötma och njöto av månens sken.

Två doftande äppelblommor — den ena en flicka skär, den andra en blyg liten gosse, som höll henne gruvligt kär.

De sutto och drömde om lyckan att mötas en snabb minut — Men vinden blåste från öster och gjorde på drömmarna slut...

Där sutto två män skor på bänken vid blomsmekad apelstam. Hon tänkte på modenyheter, och han läste små epigram.

Två människobarn som vävde två drömmar av skilda slag, de kysstes — men började hata när natten gick över i dag.

Hon gick lite trotsig till sinnet, och han kanske stolt och fri. Det behövs ju så lite, lite, och så är en saga förbi...

Ake Lind.

Fräknar

är ett envist skönhetsfel, som behöver en radikal behandling. Det har lyckats mig att, enligt moderna naturvetenskapliga principer, få fram ett preparat i handeln, som uppfyller alla vetenskapliga krav. Fräknar, gula och bruna plättar, fula fläckar i ansiktet och på kroppen försvinna

på kortaste tid fullständigt genom "PIGMAT". Huden blir bländande vit, resultatet är häpnadsväckande och oöverträffat. Till och med de svåraste fall botas med denna behandling. Garant. oskadligt. Kr. 5: — Sändes franko vid förskotts betalning. Mot efterkrav + 1: — kr. i porto genom

Schröder-Schenke

Berlin W 175.
Potsdamer Strasse 26 b.

Utställningar.

För landet och trädgården. Italienska boden har fått in en hel del ny italiensk keramik av den typ, som man särskilt tycker om att ha på landet. Fruktskålar eller vaser att ställa på en rutig hemslöjdsduk göra sig särskilt väl i dessa gamla former och mönster, kopierade från den ännu bevarade renässanskeramiken. Det är stora glaserade fat med blommor i starka färger eller krus med en lysande dekor mot mjukgrå bakgrund ibland i craquelé.

För trädgården finns det ett

Keramik från Italienska boden.

slags stora oglaserade lerkrukor, mycket lämpliga att plantera i. Det är ju numera inte bara italienska trädgårdar, som anläggas med terrasser och trappor, som kräva något avslutande dekorativt.

Förnämt venetianskt glas från Cappelin och i nya former med en om kinesiskt lack påminnande ytbehandling tilldraga sig också ens intresse.

*

Feminas elevuppvisning.

Det börjar snart bli lika krångligt att sy en modern klänning som det var på 1880-talet. Rullfällor och nervyrer, knivskarpa plisséer och godeter på kjolarna, modet är fullt av vanskligheter, så snart man söker tränga litet närmare in i dess hemligheter. Utan vägledning går det inte. Och en sådan erbjuder *Femina* som flera andra av våra moderna syskolor. Där har nyss varit elevuppvisning av resultatet. Kortkursen på sex veckor och den längre sykursen på åtta månader hade båda aktningsvärda resultat

att uppvisa. Med åttamånaders kursen hade man verkligen kommit långt och sommars tunna, lätta stoffer i blommigt och enfärgat passerade revy på de stolta små sömmerskorna själva eller deras kamrater. Det är tydligen en rationell metod *Femina* går efter och de prov på grundläggande kunskaper i sykonstens teknik, som också utställdes, visa bäst att eleverna få börja från början. De nyinrättade aftonkur-

serna för flickor, som under dagen ha annat arbete, ha blivit en stor framgång, intresset för klädsöm tycks vara i ständigt stigande. Men så är det också en både rolig och nyttig konst att kunna sy sina kläder själv.

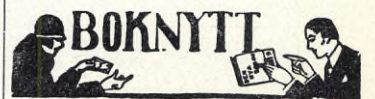
*

Rutigt och trevligt. Hemslöjdsförbundets utställning på Kungsgatan har en del saker, som särskilt komma i åtanke just nu, då man flyttar till landet. Rutiga

frukostdukar med servetter till, det vore väl något för verandans frukostbord. Rödrutigt till dukar har ännu inte upphört att vara sista skriket på kontinenten och varför skulle inte vi följa med i dansen, i synnerhet som det för en gångs skull gäller något billigt. För mindre än en tia kan man få en mycket hemtrevlig bomullsduk med ett dussin fransservetter. De rutiga dukarna äro kopierade efter de sjalettmönster,

som bondgummor och flickor förr i världen voro så slängda i att variera. Nu har man också på sina håll ute i landet börjat kopiera dem i linne också med god verkan.

För övrigt förekomma de rutiga dukarna i ett otal variationer i merceriserat bomullstyg, det är de fina kyrkdukarna, som buros över axlarna, som har kommit till användning. Ett slags små trenibbar med mycket rött i och av sådant material ha vunnit stor popularitet som scarves för unga flickor. I detta sammanhang må påpekas de s. k. Zornslipsarna. Det är ett slags handvävda ylleband, som knytes som slips till sportdräkter och som de utmärka sig för en raffinerad färgställning göra de sig mycket bra till sportdräkternas i allmänhet något obestämda skala. De finnas i brons och beige, i grönbått och grått med flera sammanställningar. Detta är ett par av de fynd man kan göra hos Hemslöjdsförbundet.

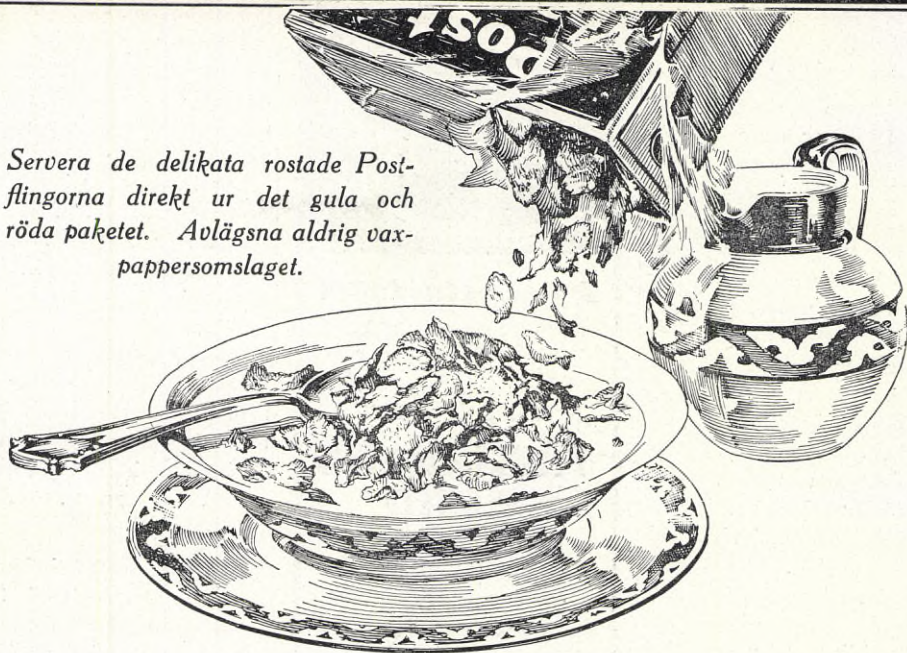
Svenska slöjdföreningens tidskrift har börjat en ny årgång med det senast utkomna häftet. Det är präglad av de moderna strävandena att få en strängt dekorativ verkan med små medel. Den nya årgången skiljer sig också från den gamla därigenom att rubrikerna avfattats även på engelska, tyska och franska för att vägleda en internationell publik.

Ur innehållet må nämnas Svenska slöjdföreningens program till pristävling om förslag till enkla bostadsmöbler, en artikel om utställningen "der Stuhl" i Stuttgart 1928, en uppsats om Kungsholm av intendenten vid Röhsska museet Gustaf Munthe, Tidstilen och modet av Célie Brunius m. m. Det vackert utstyrda numret gör ett värdat och modernt intryck.

*

Elsa Eschelsson. En minnesskrift utgiven av Akademiskt Bildade Kvinnors Förening vid deras 25-årsjubileum 1929. Stockholm,

Servera de delikata rostade Postflingorna direkt ur det gula och röda paketet. Avlägsna aldrig vaxpappersomslaget.

Utmärkt gott

säga alla som smakat Postflingorna och äro även eniga om att en mera idealisk sommarrätt inte står att uppleta. Och vilken behaglig omväxling i grötdieten!

Betänk också vilken lättnad för Er att slippa stå i köket mer än nödvändigt under härliga, varma somrardagar! Postflingorna är ju redan färdiga att serveras direkt ur paketet — behandligt och lättvindigt. Servera dem enbart med grädde eller mjölk eller gärna tillsammans med frukt eller filbunke.

I alla speceri- och matvaruaffärer i röda och gula paket à 70 öre.

EXTRA FRASIGA
Postflingor
av läcker rostad majs
Post Hälso Produkter
C/W Post

Skydda barnens ömtåliga hud

NIVEA-CREME skyddar huden mot sol, ljus, luft

med NIVEA-CREME. Det, som ställer denna creme långt över de vanliga «skönhetscremerna», är innehållet av Eucerit. Det är detta ämne, som gör att huden trots solens och luftens uttorkande verkan bibehåller sig frisk och smidig.

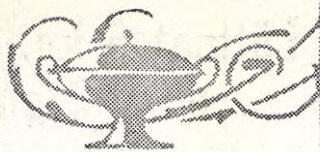
NIVEA-CREME

inte blott skyddar huden mot solens brand, utan den äger dessutom en överraskande förmåga att förstärka luftens och ljusets brynande inverkan på huden. — Först genom bruket av NIVEA-CREME kan man bli riktigt solbränd.

Generalagentur för Sverige: A. SANDSTRÖM & CO. GÖTEBORG

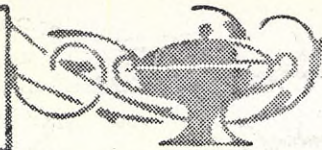

NIVEA-CREME i askar à kr. 0.50, 1.20 och 2.40, i tubber à kr. 0.90, 1.50

IDUNS HUSHÅLLSSIDA

REDIGERAD AV ANNA SCHENSTRÖM, GUNILLASKOLAN, UPPSALA.

Begär

icke blott ättika —

Fordra att erhålla

FALU-ÄTTIKA

LITET OM ÅRSTIDENS FISKRÄTTER.

Nu är tiden inne för den västkustbitne att styra kosan mot havet och de solglitrande klipporna och där återuppliva smaknervernas känslighet för västkustens läckerheter. Kan man tänka sig en mera njutningsrik frukostmat än den nystekta vitlingen, som den tidiga morgonfiskaren brukar komma med i behaglig tid för att fisken skall komma s. a. s. direkt ur sjön i stekpannan för att nystekt serveras på frukostbordet. Är vitlingen fångad endast ett dygn förut, så gillas den minsann ej av "infödingarna", och skillnaden är avsevärd, försämringen betydande. Stekt makrill med stuvad spepat är en läcker middagsrätt så här års. Många föredraga emellertid "skäddorna", d. v. s. små flundrefiskar: rödspotta, sjötunga o. d., vilka med fördel serveras såväl stekta som kokta; i förra fallet serveras de gärna med grönsallad utom potatisen och i senare fallet med riven pepparrot och smält smör. Först och sist kunna vi i detta sammanhang nämna hummern, som man på västkusten passar på att använda så mycket som möjligt, innan den tillättna fisketiden går ut den 15 juli. I övriga delar av vårt långsträckt land är det ju laxfiskarna och sik, som dominera denna tid på året. För övrigt finnes det ju tillgång även på en hel del andra fisksorter fastän de ej precis denna årstid äro som bäst. Fisk är, som vi alla veta, synnerligen lämplig sommarmat, och vi böra utnyttja den på bästa sätt. Kalla fiskrätter äro särskilt lämpliga att servera under den varma årstiden.

Nedan gives förslag på några finare kalla fiskrätter lämpliga även i festmåltidens matsedlar.

Randig fiskrätt i gelé (för 10 pers.).

1—1½ kg. sik (gös, gädda el. d.), 1 msk. salt, 1 msk. ättika, fiskspad, 1 dcl. vitt vin.
Gelé: 1½ lit. gott fiskspad, 15 blad gelatin, 2 äggvitor.

Garnityr: 2—3 knippor karotter, 1 burk små spåda ärter, 1 knippa sparris, 200 gr. räkor, 1 salladshuvud. Fisken ansas, flås och tages ut i filéer. Dessa gnidas in med ättika och salt, få vila en stund och kokas mjuka i fiskspad (kokt på huvud och ben)

Prova vår avkännare
högt uppskattade

**KLASS II
PILSNER**

A.-B. HEMBRYGGERIET
HELENEBORGS. 15, STOCKHOLM
TEL. Söder 370 45, Söder 370 46.

Hembäres direkt till privathushåll.

tillsatt med vin. De få rinna av och läggas upp direkt på lämpligt serveringsfat att kallna.

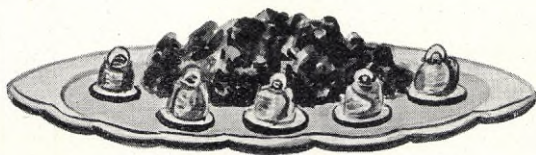
Gelatinet spolat i kallt vatten och löses upp i väl smaksatt fiskspad, som herefter klaras med äggvita. Grönsakerna ansas och kokas mjuka i saltat vatten. De bredas sedan ut var för sig på flata tallrikar. Råkstjertarna läggas på samma sätt för sig. Gelé hälls på, så det står över garnityret, vilket ställes på kallt ställe, tills geléet stelnat. Även på fiskfatet håller man då och då litet halvstelnat gelé, som får stelna emellan, tills fisken blivit glaserad. Garnityret skäres sedan ut i lagom breda land, som försiktigt placeras i ränder på fisken, så att denna blir helt täckt. Här och var instickas små salladsblad.

Rätten serveras med majonnäsås och varm potatis.

Kokta laxrullader i gelé med tomatsallad (för 10 pers.).

1—1½ kg. färsk lax (laxöring eller röding), 2—3 knippor dill, salt, vatten.

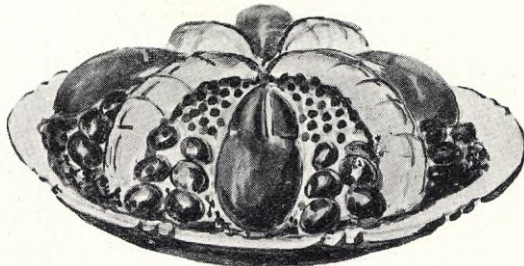
Gelé: 1½ lit. spad av laxen, vitt vin, 15 blad gelatin, 2 äggvitor.

Sjötungsrullader med schweizersallad.

Tomatsallad: ½ kg. röda tomater, 1 lit. kokt, kall färsk potatis, 2 salladshuvud. Sås: 2 hårdkokta äggulor, 1 rå äggula, ¼ tsk. vitp., 1½ msk. ättika, 1 msk. socker, ¼ tsk. salt, ½—1 tsk. senap, 2½ dcl. tjock gräde (gärna sylrig).

Laxen skrapas, rensas, sköljes väl och befrias från ben. Dillen hackas och bredes ut på fiskköttet, som saltas och rullas ihop hårt från stjärten uppåt. Rullen bindes om med snöre och kokas mjuk i väl saltat vatten. Den tages genast upp, får rinna av och lägges under lätt press. När fiskrullen är fullkomligt kall, skäres den med skarp kniv i lagom tjocka skivor. Dessa läggas bredvid varandra på ett vattensköljt fat, och fiskgelé hälls på, så det står över skivorna.

Hummersallad à la Grand.

Till fiskgeléet användes spadet av laxen, som smaksattes väl, blandas med gelatin, klaras med äggvita och silas genom fin duk.

Till tomatsalladen skär man tomaterna och potatisen i tunna jämna skivor och grönsalladen i strimlor. En vanlig skarpsås tillagas och häri inblandas försiktigt grönsakerna. Salladen lägges upp på serveringsfat och när geléet, som hållts på fisken, är fullkomligt stelt skär man ett snitt runt varje laxskiva och lägger fiskbitarna i krans runt salladen. Geléet, som blir över, hackas och spritsas runt skivornas kanter.

Sjötungsrullader med schweizersallad (f. 10 pers.).

1½ kg. sjötunga, 1 msk. salt, 1 msk. ättika, fiskspad, 1 dcl. vitt vin, 1 burk kaviar, 200 gr. räkor (eller hummerbitar), ½ grön gurka.

Schweizersallad: 3—4 salladshuvud, 3 äpplen, 3—4 tomater, ½ gurka, 1 kn. rädisor, 2—3 morötter, 1 dcl. kronolja, saften av 1 citron, ½ dcl. honung. Sjötungan ansas och tages ut i filéer. Man an-

Solo-Kaffe

från

A.-B. Malmö Kaffekompani

är och förblir
det bästa i marknaden

skaffar träpinnar av 1 cm:s tjocklek eller också skär man till morötter eller potatis i samma tjocklek och bekläder dem med smörpapper. Fiskfiléerna gnidas in med ättika och salt och få ligga en stund. De rullas sedan på pinnarna och läggas på smörat papper i långpanna med skarvsidan neråt. Litet väl smaksatt fiskspad hälls på, ett smörat papper lägges över, och fisken får småputtra i varm ugn tills den blir mjuk och bör då vara alldeles vit. När fisken blivit fullkomligt kall, skär man gurkan i lagom tjocka skivor (det gröna skalet får vara kvar) och lägger dessa bredvid varandra i krans på lämpligt serveringsfat. De kalla fiskrulladerna befrias från träpinnarna (eller rötter och papper) och ställas en på varje gurkskiva. De fyllas med kaviar och en råkstjert lägges på varje. Gurkskivorna kunna utbytas mot tomatskivor. I mitten placeras schweizersalladen (se bilden).

Till denna skär man grönsalladen och de skalade äpplena i strimlor, tomater och gurka i skivor; rädisorna hackas och morötterna rivs råa på rivjärn. Oljan blandas med citronsaft, honung och morötter, varefter alla grönsakerna försiktigt blandas med säsen.

Hummersallad à la Grand (för 10 pers.).

2 humrar, 1 knippa kokt sparris, 1 burk haricotsverts, 2 bananer, 100 gr. vindruvor (1 liten burk spåda ärter), ½ kg. gös.

Sås: 60 gr. smör, 5 msk. mjöl, ½ msk. senap, ½ tsk. vitp., 3 dcl. buljong, 1 msk. socker, 3 äggulor, 3 msk. kronolja, 3 msk. ättika, 2 dcl. tjock gräde.

Hummern kokas och får kallna. Fisken likaså. Sparris och bananer delas i lagom stora bitar. Hummern rensas, och alla vackra bitar sparas till garnering jämte ett par msk. ärter, resten lägges i en bål tillsammans med den kokta fisken, som man förut rensat väl fri från skinn och ben och delat i stora bitar. Sparrisbitarna och börnorna få rinna av väl, innan de läggas till det andra i bålen jämte frukten.

EN KUNGLIG FERNISSA

FÖR LINOLEUMMATTOR & GOLV
TORR PÅ 4 TIMMAR - EXTRA LJUS
HÄRD OCH SLITSTARK
TÅL TVÄTTNING MED SÅP- & SODALUT
FÄRG- & FERNISS FABRIKS A.-B.
STANDARD
TRELLEBORG

EKSTRÖMS VANILIN-SOCKER

Det är ett nöje att baka kaffebröd,
ty baket blir alltid lyckat, om
man använder det kraftiga och
absolut smakfria bakpulvret

**EKSTRÖMS JÄST-
MJÖL**

Bakpulvret man alltid kan lita på.

2½ öre en portion FÖR ALLA **En portion öre 2½**
ÅLDRAR

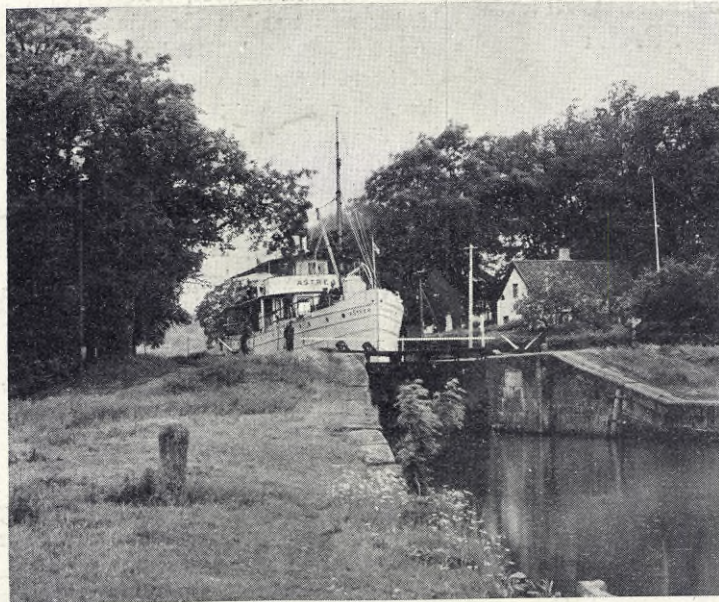

... och kom ihåg, mina damer,
att till ett väldukat bord hör
ovillkorligen vackert brutna ser-
vietter — av hellinne förstås,
något annat duger ej...

ALMEDAHLS duktyger och servietter hava
under generationer varit uppskattade på grund
av utsökt vackra mönster, härlig glans och gedigen
kvalitet — en kvalitet fullt jämförbar med bästa
utländska tillverkningar.

Almedahls namn är en verklig garanti för en
tip-top vara.

Almedahls
Duktyger och Servietter.

Sveriges vackra turistled
GÖTA KANAL

GÖTEBORG—STOCKHOLM
genom älvar, kanaler och insjöar. Besök vid platser av
historiskt och kulturellt intresse.

JÖNKÖPING—STOCKHOLM
genom sjön Vättern och kanalvägen från Vadstena.

GÖTEBORG—JÖNKÖPING
i bekväm turistbil. Anknötning till ångare på Stockholm.

Begär prospekt hos Resebyråerna.

ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET GÖTA KANAL
GÖTEBORG - STOCKHOLM